

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

Φιλοστράτου τοῦ νεωτέρου Εἰκόνες

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ

E I K O N E Σ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΥΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

De jure
in consuetudine
et in proce
quidam alii
papa Phil
hocimen qu
initium; r
in sonat ju
exime non
alibi quidem
sue descrip
Quod aut
pe filix nep
ut videtur al
o Imagines
sini a veter
no est, Lau
Gymasii pa
sini. Ex h
pura partes
ne? Nunc
tum secund
Petimus 1760
quid pascimus
hinc mihi sup
non descendat
Lauriano,
et ad. h
Ex ista

PROOEMIUM.

De juniore Philostrato in Praefatione egi. Imagines ejus et ratione et oratione cum Flavianis consentiunt, ut intelligas, ad exemplum avi illum se plane composuisse, id quod ipse indicat in prooemio suo, dicens ἐσπούδασται τις γραφικῆς ἔργων ἔκφρασις τῶμψ ὁμωνύμψ καὶ μητροπάτορι λαν ἀπικῶς τῆς γλώττης ἔχουσα ξὺν ὥρᾳ τε προηγμένη καὶ τόνψ· ταύτης κατ' ἔχνη χωρῆσαι θελήσαντες ἀνάγκην ἔσχομεν πρὸ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς καὶ περὶ ζωγραφίας τινα διελθεῖν κτέ. Discrimen quod inter utrumque invenitur, ejusmodi est, quod deprehendas inter auctorem et imitatore; magis enim senior suus est, magis eloquens, ingeniosus, festivus; recentius quidam sonat junior, et minus benignam ingenii veniam doctrina compensat, quae in poetarum maxime usu cernitur. Ut avus, duxit et ipse descriptiones suas ex pinacotheca, quam ne significat quidem, nedum ut pictores nominaverit, minime tamen propterea dubitari posse de veritate descriptoris, jam Welckerus docuit.¹⁾

Quod autem seniori contigit, ut magno lectorum numero suas Imagines probaret, non aeque felix nepos fuisse videtur, sive citationem rarissimam spectas, sive codicum penuriam. Citari videtur ab epitomatore V. Soph. (cf. Praef. Vit. Soph. ed. pecul. XXVIII) nisi hic senioris Imagines alteri cognomini distinguendo a nepote tribuit falso. Praetera nullius memini citationis a vetere scriptore factae. Cōdices adhuc tres innotuerunt, ex quibus unus tantum optimus est, Laurentianus LVIII, 32, membr. saec. XII, idem, quo Heroicus cum ultima particula Gymnastici parte continentur et a recentiore librario saec. XIV in charta scriptae Imagines senioris. Ex hoc libro passim emendatum est opusculum, quod olim multo amplius fuisse et in plures partes divisum conjicias ex inscriptione illius codicis Φιλοστράτου νεωτέρου εἰκόνων πρῶτον.²⁾ Nunc id quoque, quod superest, lacunis deformatur, deest exitus primi capituli et initium secundi, etiam ultimi magna pars desideratur. Ceteri duo codd. sunt Vaticanus 87 (v) et Parisinus 1760 (p); illum negligentius contulisse videtur Mercuri, cf. Prooem. Imag. X, 14. quippe qui paucissimas inde lectiones enotavit, easque exigui momenti; Parisini autem lectiones ab E. Millero mihi suppeditatae in primis capitulis tam vitiosae sunt, ut infra conditionem editionum veterum descendant. Propterea plenam utriusque collationem nil profuturam non quaesivi, contentus Laurentiano, quem compluribus locis denuo, nec frustra, meam in gratiam inspexit V. Cl. Fr.

¹⁾ cf. Ed. Imag. pag. LVII, sq.

²⁾ Ea etiam in veteres editiones transiit.

de Furia. Verba valde corrupta saepissime sanavit Jacobsii felicissimum ingenium; alia emendaverunt ante eum Salmasius, Hemsterhusius, Heynius, Piersonus, Wyttenbachius, Hamackerus; nonnulla alleverunt anonymi exemplis Aldinae Gottingensibus et Bernensibus; illis Olearius et Heynius usus est, haec A. Jahn pro amica in me veluntate descripsit. Jacobsii et Welckeri notis eadem atque in senioris Imaginibus explicandis ratione usus sum, atque omnino hic eum modum tenui, quem illic mihi statueram. Indicem codicum in tam exiguo numero omitto, editiones non aliae sunt atque alterius Imaginum voluminis. Quae Jacobsius ex Laurentiano libro recepit, et ipse in ordinem rettuli, lectionum priorum editionum sigla ζ indicans, ubi ille nondum ansus erat, optimum codicem sequi, eadem sigla etiam Jacobsianum textum complectitur.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

- 109 Μὴ ἀφαιρώμεθα τὰς τέχνας τὸ ἀεὶ σώζεσθαι δυσαντίβλεπτον ἡγούμενοι τὸ πρεσβύτερον, μὴδ' 861
ed. J. εἴ τῳ τῶν παλαιότερων προεῖληπται τι, τοῦτο ζηλοῦν κατὰ δύναντα φειδιώμεθα σχήματι εὐπρεπεῖ
τὸ ῥᾶθυμον ὑποκοριζόμενοι, ἀλλ' ἐπιβάλωμεν τῷ φθάσαντι, τυχόντες γὰρ σκοποῦ ἀξίως λόγου
πράξομεν, εἰ δέ πη καὶ σφαλῆναι ξυμβαίη, τὸ γοῦν ἐπαινοῦντας φαίνεσθαι ζηλοῦν τὰ εὖ ἔχοντα
ἑαυτοῖς δώσομεν. τί δὴ μοι ταυτὶ προανακέκρουσται; ἐσπουδάσται τις γραφικῆς ἔργων ἑκφρασις 5
τῷ μὲν ὁμωνύμῳ τε καὶ μητροπάτορι λίαν ἀττικῶς τῆς γλώττης ἔχουσα ξὺν ὥρᾳ τε προηγμένη καὶ
τόνῳ. ταύτης κατ' ἔχνη χωρῆσαι θελήσαντες ἀνάγκην ἔσχομεν πρὸ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς καὶ περὶ ζω-
γραφίας τινὰ διελθεῖν, ὥς ἂν καὶ ὁ λόγος ἔχῃ τὴν οἰκίαν ὕλην ἐφαρμόττουσαν τοῖς ὑποκειμένοις.
ζωγραφίας ἄριστον καὶ οὐκ ἐπὶ σμικροῖς τὸ ἐπιτήδευμα, χρὴ γὰρ τὸν ὀρθῶς προστατεύοντα τῆς
τέχνης φύσει τε ἀνθρωπείαν εὖ διεσκέφθαι καὶ ἱκανὸν εἶναι γνωματεύσαι ἡθῶν ξύμβολα καὶ σιω- 10
πῶντων καὶ τί μὲν ἐν παρειῶν καταστάσει, τί δὲ ἐν ὀφθαλμῶν κρᾶσει, τί δὲ ἐν ὀφρύων ἡθῇ κεί-
ται καὶ ξυνελόντι εἰπεῖν, ὅποσα ἐς γνώμην τείνει. τούτων δὲ ἱκανῶς ἔχων ξυναιρήσει πάντα καὶ 862
110 ἄριστα ὑποκρινεῖται ἢ χεῖρ τὸ οἰκεῖον ἐκάστου δοᾶμα, μεμνηνότες εἰ τύχοι ἢ ὀργιζόμενον ἢ ἔννοον
ἢ χαίροντα ἢ ὀρμητὴν ἢ ἐρώντα καὶ καθάπαξ τὸ ἀρμόδιον ἐφ' ἐκάστῳ γράψει. ἡδεῖα δὲ καὶ ἡ ἐν
αὐτῷ ἀπάτη καὶ οὐδὲν ὄνειδος φέρουσα, τὸ γὰρ τοῖς οὐκ οὔδιν ὥς οὔσι προσεστάναι καὶ ἄγεσθαι 15
ὑπ' αὐτῶν, ὥς εἶναι νομίζειν, ἀφ' οὗ βλάβος οὐδέν, πῶς οὐ ψυχαγωγῆσαι ἱκανὸν καὶ αἰτίας ἐπὶ
δοκοῦσι δέ μοι παλαιοὶ τε καὶ σοφοὶ ἄνδρες πολλὰ ὑπὲρ ζυμμετρίας τῆς ἐν γραφικῇ γράψαι, οἷον
νόμους τιθέντες τῆς ἐκάστου τῶν μελῶν ἀναλογίας ὥς οὐκ ἐνὸν τῆς κατ' ἐννοίαν κινήσεως ἐπιτυ-
χεῖν ἄριστα μὴ ἔσω τοῦ ἐκ φύσεως μέτρου τῆς ἀρμονίας ἡκούσης, τὸ γὰρ ἑκφυλον καὶ ἔξω μέτρου
οὐκ ἀποδέχεσθαι φύσεως ὀρθῶς ἐκούσης κίνησιν. σκοποῦντι δὲ καὶ ξυγγένειάν τινα πρὸς ποιητι- 20
κὴν ἔχειν ἢ τέχνην εὐρίσκειται καὶ κοινὴ τις ἀμφοῖν εἶναι φαντασία. θεῶν γὰρ παρουσίαν οἱ ποιη-
ταὶ ἐς τὴν ἑαυτῶν σκηνὴν ἐσάγονται καὶ πάντα, ὅσα ὄγκου καὶ σεμνότητος καὶ ψυχαγωγίας ἔχεται,
γραφικῇ τε ὁμοίως, ἃ λέγειν οἱ ποιηταὶ ἔχουσι, ταῦτ' ἐν τῷ γράμματι σημαίνουσα. καὶ τί χρὴ
λέγειν περὶ τῶν ἀριζήλως εἰρημένων πολλοῖς ἢ πλείονα λέγοντα δοκεῖν ἐς ἐγκώμια καθίστασθαι τοῦ
πράγματος; ἀρκεῖ γὰρ καὶ ταῦτα δεικνύναι τὸ σπουδαζόμενον ἡμῖν, ὥς οὐκ ἀποβεβλήσεται ποι, 25
ἢ κοιμῶν σμικρά, γράμμασι γὰρ προστυχὼν χειρὸς ἀστείας, ἐν οἷς ἀρχαῖαι πράξεις οὐκ ἀμούσως

Titulus in f: Φιλοστράτου νεωτέρου εἰκόνων πρῶτον. προοίμιον. 2. προεῖληπται τι. o. προεῖληπται. 3. τι J un-
cis inclusit. 4. ξυμβαίη. m, o. ib. ἐπαινοῦντας. Heyne Op. V. 164. ἐπαινοῦντα. 5. (f.) 5. γραφικῶν. 6. τοῦ μὲν. E.
ib. ὁμωνύμῳ καὶ. 7. ib. προηγμένη. e. 7. καὶ ante περὶ om. m, o. 10. διεσκέφθαι. e. ib. εἶναι om. m, o. ib. σύμ-
βολα. 13. οἰκεῖον om. 15. ἐπιχειρεῖν. 18. ἐκούσης. J. φύσει. C, E. 20. ἐκούση. 22. ἐσάγονται. m, o.
23. γραφῇ. 25. om. οὐκ. o. 26. ἢ κοιμῶν σμικρά. C, E. εἰ καὶ κ. σμ. J conj.

863 ἔχουσαι ἦσαν, οὐκ ἤξιωσα σιωπῇ παρελθεῖν ταῦτα. ἀλλ' ἵν' ἡμῖν μὴ ἐφ' ἐνὸς τὸ γράμμα προοίσι, ἔστω
τις ὑποκείμενος, πρὸς ὃν γρὴ τὰ καθ' ἕκαστα διαρθροῦν, ἵν' οὕτω καὶ ὁ λόγος τὸ ἐρμώτερον ἔχοι.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΕΝ ΣΚΤΡΩΙ.

α'. Ἡ κομῶσα τῇ σχολῇ ἡρώϊνη, ὁρᾷ γάρ που τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει στυφρὰν τὸ εἶδος καὶ 111
ἐσταλμένην κυανῶ, Σκύρος, ὦ παῖ, νῆσος, ἣν ὁ θεῖος Σοφοκλῆς ἀνεμώδεα καλεῖ. ἔστι δ' αὐτῇ
καὶ πτόρθος ἐλαίας ἐν ταῖν χειρῶν καὶ ἀμπέλου κλήμα, ὁ δ' ὑπὸ τοῖς πρόποσι τοῦ ὄρους πύργος,
παρθενεύονται ἐνταῦθα αἱ τοῦ Λυκομήδους κόραι ξὺν τῇ δοκούσῃ παρὰ Θέτιδος ἦκειν, τὸ γάρ
τοι Μοιρῶν ἐπὶ τῷ παιδί δόγμα τοῦ πατρὸς Νηρέως ἢ Θέτις μαθοῦσα καὶ ὥς ἐπ' ἄμφω πεπω-
μένον αὐτῷ εἴη ἢ ξὺν ἀκλεῶς ἢ ἐν κλεῖα γενόμενον τάχιστα τελευτᾶν, ἀπόθετος αὐτῇ ὁ παῖς ξὺν
ταῖς Λυκομήδους θυγατρᾶσιν ἐν Σκύρῳ κρύπτεται κόρη μὲν εἶναι δοκῶν ταῖς ἄλλαις, μίαν δὲ
10 αὐτῶν τὴν πρεσβυτάτην ξὺν ἀπορρήτῳ γνούς ἔρωτι, καὶ προιών γε ἐς τόκου ὦραν ὁ χρόνος τὸν
Πύργον ἐκδῶσει. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα ταῦτα. λειμῶν δὲ πρὸ τοῦ πύργου, ἐπιτήδειος γάρ ὁ τόπος
111 τῆς νήσου κόραις ἀνθέων ἀφθονίαν δοῦναι καὶ ὁρᾷ γε, ὥς ἄλλη ἀλλαχόσε ἀποσκιδνάνται τὰ ἄνθη
ἀποκείρουσαι. κάλλος μὲν οὖν ἀμήχανον ἀπασῶν, ἀλλ' αἱ μὲν ἀτεχνῶς ἐς θήλειαν ὦραν ἀποκλί-
νουσι βολαῖς τε ὀφθαλμῶν ἀπαλὰ ἐκβλεπούσαις καὶ παρειᾶς ἄνθει καὶ τῇ πρὸς ἕκαστα ὀρμῇ εὖ
15 μάλα τὸ θῆλυ ἐλέγχουσαι, ἡδὲ δὲ ἡ ἀναχαιτίζουσα τὴν κόμην καὶ βλοσυρὰ σὺν ἀβρότῃ αὐτίκα
μάλα διελεγχθήσεται τὴν φύσιν καὶ τὸ ξὺν ἀνάγκῃ ἐπίπλαστον ἐκδύσα τὸν Ἀχιλλέα ἐκδείξει· λόγου
γὰρ ἐς τοὺς Ἑλληνας ἐμπεσόντος τοῦ τῆς Θέτιδος ἀπορρήτου στέλλεται Διομήδης ξὺν Ὀδυσσεὶ ἐπὶ
τὴν Σκύρον διελέγξοντες, ὅπῃ ταῦτα ἔχει. ὁρᾷ δὲ ἄμφω τὸν μὲν καὶ βεβυθισμένον τὴν τῶν 112
ὀφθαλμῶν ἀκτῖνα διὰ πανουργίαν, οἶμαι, καὶ τὸ διαθρεῖν τι αἰεὶ, ὁ δὲ τοῦ Τυδέως ἔμφρων μὲν,
864 20 ἔτοιμος δὲ τὴν γνώμην καὶ τὸ δραστήριον προτείνων, κατόπιν δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τῇ σάλπιγγι ση-
μαίνων τί δὴ βούλεται, καὶ τί τὸ ἦθος τῆς γραφῆς; σοφὸς ὢν Ὀδυσσεὺς καὶ ἱκανὸς τῶν ἀδήλων
θηρατῆς πρὸς τὸν τῶν θηρωμένων ἔλεγχον μηχανᾷται τὰ νῦν· ὄψας γὰρ ἐς τὸν λειμῶνα ταλά-
ρους τε καὶ ὅσα παισὶ κόραις ἐς παιδιὰν εὐπρεπῇ, καὶ πανοπλίαν, αἱ μὲν οὖν Λυκομήδους ἐς τὸ
οἰκεῖον χωροῦσιν, ὁ δὲ τοῦ Πηλέως ταλάροις μὲν καὶ κερκίσι χαίρειν λέγει παραλιπὼν αὐτὰ ταῖς
25 κόραις ἥδη, ἐς δὲ τὴν πανοπλίαν ὀρμήσας γυμνοῦται τε τὸ ἐντεῦθεν. —

[β.]. Ὁ δὲ Πύργος οὐκ ἄγροικος ἔτι, οὐδ' ἐν αὐχμῷ σφριγῶν, οἷα βουκόλων νεανιεύματα,
ἀλλ' ἤδη στρατιώτης, ἔστι μὲν γὰρ ἀκοντίῳ ἐπερείσας ἑαυτὸν καὶ ἀποβλέπων ἐς τὴν ναῦν, ἐσθῆς
δὲ αὐτῷ φοινικὶς ἐξ ὤμου ἄκρου ἐς τὴν ἀριστερὰν ἀνειλημμένη χεῖρα καὶ λευκὸς ὑπὲρ γόνυ χιτῶν,
τὸ δὲ ὄμμα αὐτῷ γοργὸν μὲν, οὐκ ἐν ὀρμῇ δέ, ἀλλ' ἐν ἀναβολαῖς ἔτι καὶ ἀνατυποῖ τι ἢ γνώμη
30 τῶν ἐν Ἰλίῳ μικρὸν ὕστερον. ἡ κόμη νῦν μὲν ἡσυχάζοντος ἐπικρέμαται τῷ μετώπῳ, ὀρμήσαντος
δὲ ἀτακτῆσει συναπονεύουσα ταῖς τοῦ θυμοῦ κινήσεσιν. αἱ δὲ ἀνασκιρτῶσαι ἄνετον αἶγες καὶ τὰ

1. αὐτὰ. 5. ib. ἵνα μὴ. 5. ib. προοίσι. e. 2. ἔχοι. f. ἔχῃ. 5.
1. 3. ἴδ. στυφρὰν. m. mg. est in v. στυφρὰν. p. 5. καὶ α. κλ. ἐν τ. χειρῶν. 5. ib. ὑπὸ τῆς. p. 9. γενόμενον.
C. J. γινόμενον. E. 10. προοιῶσα γε. m. o. ib. χωρὸς. p. χωρὸς. e. χόρη (sic). m. κόρη. o. χρόνος. J. ex conj. habet f.
12. ἀνθέων corr. J. ib. ἄλλῃ. e. m. ib. τὰ ἔσθῃ. e. corr. in a Bern. 13. ἀποκείρουσαι. f. J. ἀποχωροῦσαι. p. et
adscr. V. D. exemplari Aldinae Gottingensi. ἀποχαιρούσαι. i2. ἀπο... ρουσαι. a, i1. ἀποδρέπουσαι. m. o. ib. ἀλλ'
αἱ. J. conj. ἀλλὰ. 5. 14. ἀπαλὰ. o (conj.). J. ἀπλὰ. 5. ib. ἄνθει. f. p. o. ἄνθη. J. ἄνθη. e. 15. ἡδὲ δὲ. J. conj. ἡδῖον
δὲ. 5. 16. διελεγχθήσεται. p. ib. ἐκδείσα. p. 18. ὥς βεβυθισμένος conj. J. 19. διαθρεῖν. e. 20. τὴν p ante corr.
22. θηρατῆς. 5. ib. τὰ om. f. 25. τε. f. om. 5. ib. ἀνδρίζεσθαι. p. o. ... σθαι. e. omisi.
(II.) 26. οὐδὲ ἐν. 5. ib. σφριγῶν. p. 27. γὰρ om. 5. ib. εὐδὲς δ. a. φοίνικες. f. p. e. correxit m et a Bern.
28. ἐξ ὤμου. f. m. o. J. ἐξ ἄμου. p. e. correxit a Bern. ib. ἀνειλημμένην. e. 29. ἀνατυποῖ τι. f. J. τῷ ἀσχά-
λειν (ἀσχάλειν p.) τῇ τριβῇ τι. 5. 30. ἐπικρέμαται. p. 31. ἀτακτῆσει. f. ἀτακτῆσει. J. conj. ἀτακτῆσειεν. o et m,
ubi mg. γρ. ἀντικινεῖται. αὐτὰ κινήσειεν. e.

ἀτακτοῦντα βουκόλια καὶ ἡ ἐν μέσοις ἐρριμμένη κορύνῃ σὺν καλαύροπι τοιοῦδε, ὃ παῖ, λόγον
 113 ἔχεται· ἀχθόμενος τῇ μητρὶ καὶ τῷ πάππῳ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἔδρας, ἐπειδὴ ἐπ' Ἀχιλλεῖ τεθνεῶτι δει-
 σαντες περὶ τῷ παιδί ἀπόμοτον ἐποίησαντο τὴν τοῦ Πύρρου ἔξοδον, αἰπολίοις τε καὶ βουσὶν ἐαν-
 τὸν ἐφίστησιν ἀπαυχεύζων τοὺς ἀτιμάζοντας τὴν ἀγέλην ταύρους, οἳ δὴ πρὸς τῷ ἐν δεξιᾷ ἐνδεί-
 κνυνται ὄρει. λογίου δὲ ἐς τοὺς Ἑλληνας ἐμπεσόντος, ὥς οὐκ ἄλλῳ τῷ ἀλωτὸς ἔδοιτο ἢ Τροία 5 865
 πλὴν τοῖς Αἰακίδαῖς, στέλλεται ὁ Φοῖνιξ ἐς τὴν Σκύρον ἀνάξων τὸν παῖδα, καὶ καθορμισάμενος
 ἐντυγχάνει οἱ οὐκ εἰδότε οὐκ εἰδὼς πλὴν ὅσα τὸ ἀβρόν τε καὶ ἀδρόν τοῦ εἰδους ὑπεδείκνυ αὐτὸν
 Ἀχιλλέως εἶναι παῖδα. κἀντεῦθεν γνωρίσας, ὃς εἴη, ἔκπυστος γίγνεται τῷ τε Λυκομήδει καὶ τῇ
 Ληϊδαμείᾳ. ταῦθ' ἡ τέχνη βραχεῖ τούτῳ γράμματι ἀναδιδάσκειν ἡμᾶς ἐθέλει, γέγραπται δὲ ὡς καὶ
 ποιηταῖς ὁδὴν παρασχεῖν.

ΜΑΡΣΤΑΣ.

β'. Καθήρηται ὁ Φρύξ, βλέπει γοῦν ἀπολωλὸς ἤδη διὰ ξύνεσιν ὧν πείσεται, καὶ ὕστατα δὴ
 αὐλῆσαι πεπίστευκεν οὐκ ἐς καιρὸν ἐς τὸν τῆς Αἰτουῆς θρασυνάμενος, ἐρριπταί τε αὐτῷ ὁ αὐλὸς
 ἄτιμος μὴ αὐλεῖν ἔτι, ὥς καὶ νῦν ἀπάδων ἐλήλεγκται, καὶ παρέστηκε μὲν τῇ πλινι, ἀφ' ἧς κρε-
 μασθήσεσθαι οἶδε ταύτην ἑαυτοῦ καταδικασάμενος δίκην ἀσκόδς δεδάσθαι. ὑποβλέπει δὲ ἐς τὸν βάρ-
 βαρον τοῦτον τὴν ἀκμὴν τῆς μαχαίρας παρακονώμενον ἐς αὐτόν, ὁρᾷ γάρ πον, ὥς αἱ μὲν χεῖρες 15
 ἐς τὴν ἀκόνην αὐτῷ καὶ τὸν σίδηρον, ἀναβλέπει δὲ ἐς τὸν Μαρσύαν γλαυκιῶν τῷ ὀφθαλμῷ καὶ
 κόμην τινὰ διανιστάς ἀργίαν τε καὶ αὐχμῶσαν, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς παρειᾶς ἔρευθος φονῶντος, οἶμαι,
 114 καὶ ἡ ὀφρὺς δὲ ὑπέρεκται τοῦ ὅμματος ἐς αὐγὴν ξυνηγμένη καὶ διδοῦσά τι τῷ θυμῷ ἦθος, ἀλλὰ
 καὶ σέσηρεν ἄργιόν τι ὑπὸ τῶν μελλόντων αὐτῷ δοῦσθαι καὶ οὐκ οἶδ', εἴτε χαίρων εἴτε καὶ ἀνοιδούσης
 ἐς τὴν σφαγὴν τῆς γνώμης. ὁ δὲ Ἀπόλλων γέγραπται διαναπαύων ἑαυτὸν ἐπὶ πέτρᾳ τινός, ἡ 20
 λύρα δὲ ἐν ἀριστερᾷ κειμένη ἔτι πλήττεται ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς λαϊᾶς ἐμπίπτουσης ἡρεμίας καὶ
 οἶον διαφθαλλούσης. ὅρα δὲ καὶ ῥάθυμον τὸ τοῦ θεοῦ εἶδος καὶ μειδιάμα ἐπανθοῦν τῷ προ-
 σώπῳ, ἡ τε χεὶρ ἡ δεξιὰ ἐπικείται τῷ κόλπῳ, πρῶτος ξυνέχουσα τὸ πλήκτρον, καταρραθυμουμένη 866
 ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν νίκην χαίροντος. αὐτοῦ καὶ ὁ ποταμὸς τοῦ Μαρσύα τὴν ἐπωνυμίαν ἀμείψων. ὅρα
 μοι καὶ τὴν τῶν σατύρων ἀγέλην, οἷα θορνόυντες τὸν Μαρσύαν γεγράφεται, ὥς ἐπιφαίνοντες τὸ 25
 ἀγέρωχον καὶ ἀνεσκιρτηκὸς ξὺν τῷ ἀνιάσθαι.

ΚΤΗΗΓΕΤΑΙ.

γ'. Τί δ' οὐκ ἂν εἴποις περὶ τούτων, οὗς ἄγει μὲν ἀπὸ θήρας ἡ γραφή, πηγὴν δ' αὐτοῖς
 ἀναδίδωσιν ἀκραιφνὴ ποτίμου τε καὶ διανγοῦς νάματος; ὁρᾷ δὲ πον καὶ τὸ περὶ τὴν πηγὴν ἄλσος
 φύσεως ἔργον, οἶμαι, τῆς σοφῆς· ἱκανὴ γὰρ πάντα, ὅσα βούλεται, καὶ δεῖται τέχνης οὐδέν, ἡ γε
 καὶ τέχναις αὐταῖς ἀρχὴν κατέστηκε. τί γὰρ ἐνδεὶ πρὸς τὴν τῆς σκιάς παρασκευὴν; αἰδὲ μὲν αἱ 30

1. ἐρριμμένη. p. 3. ἀπόμοτον. p. ἀπόμοτον. e. 4. δεικνυνται. f. 6. τέλλεται. e. ib. ἐς τὴν Σκύρον. f. ἐς Σκ. 5.
 ib. ἀνάξων ἐς Σκύρον. p. 7. ὑπεδείκνυ. f. ἀπεδείκνυ. 5. 8. Λυκομήδους. p, e. 9. ταῦτα ἡ τ. 5.
 12. τῆς om. m, o. ib. θρασυνόμενος. 5. 13. ἀπανδῶν. 5. 14. ὑποβλέπει. f, J et conj. Salm. (ἀποβλέπει Gru-
 ter). ὑποκλέπτει. (m. mg. 16. ὑποκῦπτει). E. 15. παρακονώμενον. conj. Böttiger Mus. Att. I, 357. J. παρακινώμε-
 νον. f, e. παρακινώμενον. m, o. 16. τὸ σίδηρον. i, m, o. 17. φονῶντος. e. 18. ἐς ὄργην o ex conj. anonymi. ἐς
 αὐτὴν velit J. ib. συνηγμένη. 5. 19. ὑπὸ τῶν. f. ὑπὲρ τῶν. 5. 20. ἀπὸ πέτρας. e. 21. λαϊαίων. e. 22. οἶον, νῆ
 Δί' ἀταλλούσης velit J. ib. ὁρᾷ. e. ib. τὸ om. m, o. ib. τῷ ἀσώπῳ. f, e, m. 24. Μαρσύα. f, J. Μαρσύου ano-
 nym. corr. in exempl. a Gotting. et o. Πορσίον. e, m. 26. σὺν. 5.
 III. 27. αὐτῆς. e, m. corr. Huet. 28. ὅρα. 5. 29. ἡγε τέχναις. m, o. 30. αἱ om. f.

ἡμερίδες ἄγριαι ἀνεργύσασαι τῶν δένδρων ξυμβεβλήκασιν τοὺς τῶν κλημάτων κορύμβους ἄλλον ἄλλω
 συνδέουσιν, σμίλαξ δὲ αὕτη καὶ κυτὸς ὁμοῦ τε καὶ καθ' ἐν διασχόντες πυκνὸν τινα τοῦτον καὶ
 ἡδῖω τέχνης ὄροφον ἡμῖν παρέχουσιν. ὁ δὲ τῶν ἀηδόνων χορὸς καὶ τὰ τῶν ἄλλων ὀρνέων μουσεῖα 115
 σαφῶς ἡμῖν τὰ τοῦ μελιχορτάτου Σοφοκλέους ἐπὶ γλῶτταν ἄγει

πυκνότεροι δ'

εἶσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦς ἀηδόνες,

εἰπόντος. ἀλλ' ὅγε τῶν θηρευτῶν ὁμιλος ἡδεῖς μὲν καὶ στιφροὶ καὶ πνέοντες ἔτι τὸν ἐν τῇ θήρᾳ
 θυμὸν, ἄλλος δὲ ἄλλο τι πρᾶττοντες διαναπαύουσι σφᾶς αὐτούς. οἷον, ὧ θεοί, καὶ ὡς ἡδὺ τὸ
 σαφές τῆς τέχνης, καὶ ὡς ἔστιν ὁρᾶν τὴν ἐκάστου τύχην. στιβας μὲν αὐτοσχέδιος αὕτη δικτύων,
 10 οἶμαι, ξυγκειμένη δέχεται τοὺς ἄρχοντας, καλὸν εἰπεῖν, τῆς θήρας, καὶ πέντε μὲν οὗτοι, ὁρᾶς δὲ
 τὸν μεσαιτάτον αὐτῶν, ὡς διεγείρας ἑαυτὸν ἔστραπται πρὸς τοὺς ὑπερκατακειμένους τὸν ἑαυτοῦ,
 867 μοι δοκεῖν, ἄθλον ἀφηγούμενος καὶ τὸ καταβαλεῖν θάτερον τῶν θηρίων πρῶτος, ἃ δὴ τῶν θηρίων
 ἐξήρηται δικτύοις ἔλαφος, οἶμαι, καὶ σὺς ἐγκείμενα. ἡ γὰρ οὐκ ἐπῆρθαί σοι δοκεῖ καὶ χαίρειν
 τῷ ἔργῳ; οἱ δ' ἀτενὲς μὲν ὁρῶσιν ἐς αὐτὸν ἀφηγούμενον, ἄτερος δὲ σφῶν ἐναποκλίνας ἑαυτὸν
 15 τῇ στιβάδι διαναπαύει πον καὶ αὐτὸς τάχα ἀναγράφων τι τῆς θήρας οἰκίον ἔργον. θάτερον δὲ
 τοῦ ξυσσιτίου κέρας ὁ μὲν πρὸς τῷ μεσαιτάτῳ κύλικος ἡμιδεοῦς ἐν θάτέρῳ ταῖν χερσὶν οὔσης τὴν
 δεξιὰν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς περιαγαγὼν τὴν Ἀγροτέραν ἔδειν μοι δοκεῖ, ὁ δὲ ἐς τὸν διάκονον ὁρῶν
 σοβεῖν κελεύει τὴν κύλικα. σοφός τε ὁ ζωγράφος καὶ ἀκριβὴς τὴν χεῖρα. ἀνασκοποῦντι γὰρ πάντα
 παραλέλειπται οὐδὲ τῶν ὁπαόνων οὐδέν· ὅδε μὲν γὰρ τρύφος δένδρου κατελιγφῶς κάθηται ἐνε-
 20 σκευασμένος, ὡς εἶχεν ἐν τῷ περὶ τὴν θήραν δρόμῳ, καὶ κῆρας ἐνημμένης αὐτῷ δειπνῶν, θυεῖν δὲ
 κυνῶν ὁ μὲν ἐκτείνας ἑαυτὸν πρὸ αὐτοῦ ἐσθίει, ὁ δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέσσην 116
 ἐνδεχόμενος τὰ ἐς αὐτὸν ἀπορριπτούμενα, ὁ δὲ πῦρ ἀνάψας καὶ ἐνθεῖς τῶν σκευῶν, ὅσα πρὸς
 τοῦτο χρηστά, τὰ πρὸς τὴν δαῖτα ἄφθονα παρέχει σφίσι μάλα ἐπισπέρχων αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀσκός
 τε οὗτος εἰκὴ ἔρριπται ποτὸν ἀπαντλεῖν τῷ βουλομένῳ θυεῖν τε θεραπεύοντιν ὁ μὲν δαιτρός, οἶμαι,
 25 μοίρας τέμνειν φησὶ τῆς ἰσαίας ἐπιμελούμενος ἐν τῷ ἀποτέμνειν, ὁ δ' ὑπέχει τὸ ὑποδεχόμενον τὰς
 μοίρας ἴσας πον ἀπαιτῶν εἶναι. τὸ γὰρ ἐν θήρᾳ κατὰ γὰρ τοῦτο διαλλάττον ἐς τύχην οὐδέν.

ΗΡΑΚΛΗΣ Η ΑΧΕΛΩΙΟΣ.

δ'. Ζητεῖς ἴσως, τίς ἡ κοινωνία δράκοντός τε, ὃς ἐνταῦθα πολὺς ἀνέστηκεν ἐγείρας τὸν πῆ-
 χυν κατὰ νῶτα διαφοινὸς καὶ γένεια καθιεῖς ὑπ' ὀρθῇ καὶ προιονωτῇ τῇ λοφιᾷ βλέπων τε
 868 δεινῶς δεδορκὸς καὶ ἱκανὸν ἐς ἐκπληξιν ἀγαγεῖν, ταύρου τε, [ἵππου] ὃς ὑπὸ τοσαύτῃ κεραίᾳ γυ-
 30 ρώσας τὸν ἀνχένα καὶ διασκάπτων τὴν ἐν ποσὶ γῆν ὡς ἐς ἐμβολὴν ἵεται καὶ ἀνδρὸς τοῦτου ἡμί-
 θηρος, βούπρωρα μὲν γὰρ αὐτῷ πρόσωπα καὶ γενειὰς ἀμφιλαφῆς πηγαὶ τε ναμάτων ἐκπλημμυ-
 ροῦσαι τοῦ γενείου, τό τε συνερρηκὸς ὡς ἐς θέαν πληθὺς, καὶ ἡ ἐν μέσοις κόρη νύμφη τις, οἶ-
 μαι, τουτὶ γὰρ χορὴ νοεῖν τῷ ἀμφ' αὐτὴν κόσμῳ, καὶ γέρον οὗτος ἐν ἀθύρῳ τῷ εἶδει νεανίας τε

1. ἡμερίδες. e. ib. ἄλλων ἄλλο. m. ἄλλο ἄλλω. o. 2. μίλαξ. ζ. ib. τινα τόπον. o. ignorans lectionem ὄροφον. Idem conj. Huet. 3. ὄροφον om. ζ. 4. σοφῶς. ζ. 5. πυκνότεροι. f, e, m, J. πυκνότεροι. o. πυκνότεροι. Σ. v. ἰρός. 7. στιφροὶ. f, e, m. στιφροὶ. corr. Huet. στιφροὶ. o, J. 8. ὡς om. m, o. 12. ἃ δὴ τὰ. f. 13. ἡ. J. ἡ. ζ. 16. ὁ add. o, μὲν J, alibi desiderata. 18. σ. τε καὶ ζωγρ. ζ. 19. ὁδὶ. J. ὅδε. o. ἡδῖον. f, e. ἴδιον. m, ubi mg. γρ. ἡδῖον. ἴδ. ἴδον. 20. κακ. J. καὶ. ζ. ib. πείρας. e. ib. θυεῖν δὲ κυνῶν. o. 21. ἐνοκλάσας. m, o. 22. ἄψας. ζ. 23. ἑαυτὸς αὐτὸν. i2, m, o. 24. θυεῖν. ζ. 26. ἀπαιτῶν εἶναι f et conj. S. unde habet J. ἀπαιτεῖν εἶναι e. ἀπαιτῶν οἶμαι. o ex anonymi corr. in mg. a.

IV. 27. ἀνχένα. conj. J. 28. προιονώτῃ. J. 29. δεδορκὸς. J ex conj. Wyttenb. Ep. cr. 279. ib. ἱκανός. o. ib. ταύρου conj. Wakefield. γαύρου. ζ. ib. ἵππου delendum. 30. βολὴν. ζ. ib. ἵεται. J. 31. ἄσωπα. e. ib. ἐκπλη-
 μυροῦσαι. i2, m, o. 32. συνερρηκός. i.

ἐκδυόμενος λεοντῆς καὶ ῥόπαλον ἐν ταῖν χερσὶν ἔχων ἡρώϊν τε τις αὐτῇ στιφρὰ καὶ πρὸς λόγου
 τῷ μύθῳ τῆς Ἀρκαδίας τροφῆς φηγῶ ἐστεμμένη Καλυδὼν, οἶμαι, ταῦτα. τίς δὲ ὁ τῆς γραφῆς λό-
 117 γος; Ἀχελῷος ὁ ποταμός, ὃ παῖ, Διανείρας τῆς Οἰνέως ἐρῶν τὸν γάμον σπεύδει καὶ Πειθῶ μὲν
 ἄπεισι τῶν δρωμένων, ἄλλος δὲ ἄλλοτε δοκῶν ὑπὸ τοῖς ὀρωμένοις εἴδουσιν ἐκπλήξειν ἡγείται τὸν
 Οἰνέα. τοῦτον γὰρ εἶναι γίγνωσκε τὸν ἐν τῇ γραφῇ, κατηφῇ δὲ ἐπὶ τῇ παιδί Διανείρα ἀθύμως
 τὸν μνηστῆρα ὀρώσῃ. γέγραπται γὰρ οὐκ αἰδοῖ τὴν παρειὰν ἐξανθοῦσα, ἀλλὰ περιδεῖς οἷα πεί-
 σεται τῷ παρὰ φύσιν τῆς συζυγίας. ἀλλ' ὁ μὲν γενναῖος Ἡρακλῆς ὁδοῦ πάρεργον φασὶν ἐκου-
 σίως ὑφίσταται τὸν ἄθλον. καὶ τὰ μὲν ἐν ἀναβολαῖς ταῦτα, ἰδοὺ δὲ καὶ ὡς ξυνεστήκασιν ἤδη. 869
 καὶ ὅσα μὲν ἐν ἀρχαῖς τῆς διαμάχης, θεοῦ τε καὶ ἀτρέπτου ἥρωος ὑπονοείσθω, τὸ δ' αὖ τέλος ὁ
 μὲν ἐς βούκερων ἀναμορφώσας ἑαυτὸν ὁ ποταμός ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα ὤρμηκεν, ὁ δὲ τῇ λαίᾳ τοῦ 10
 δεξιῷ λαβόμενος κέρως θάτερον τῷ ῥοπάλῳ τῶν κροτάφων ἐκπρεμνίζει, κἀντεῦθεν ὁ μὲν αἵματος
 ἤδη μᾶλλον ἢ νάματος ἀφίησι κρουνοὺς ἀπαγορεύων, ὁ δὲ Ἡρακλῆς γανύμενος τῷ ἔργῳ ἐς τὴν
 Διανείραν ὀρᾷ καὶ τὸ μὲν ῥόπαλον αὐτῷ ἐς γῆν ἔρριπται, προτείνει δὲ αὐτῇ τὸ τοῦ Ἀχελῷου
 κέρας οἷον ἔδνον τοῦ γάμου.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΝ ΣΠΑΡΓΑΝΟΙΣ.

ε'. Ἀθύρεις, Ἡράκλεις, ἀθύρεις καὶ γελᾷς ἤδη τὸν ἄθλον ἐν σπαργάνοις ὧν καὶ ταῦτα, καὶ 15
 τοὺς ἐξ Ἡρας δράκοντας ἐκάτερον ἐκάτερα χερσὶ ἀπολαβὼν οὐδὲν ἐπιστρέφῃ τῆς μητρὸς ἐκφρονος
 παρεστῶσης καὶ περιδεοῦς, ἀλλ' οἱ μὲν ἤδη παραινῶνται μνηνύοντες ἐς γῆν τοὺς ὀλοὺς καὶ τὰς κε-
 φαλὰς ἐπικλίναντες ταῖς τοῦ νηπίου χερσὶν ὑποφαινούσας τι καὶ τῶν ὀδόντων· κάρχαροι δὲ οὗτοι
 118 καὶ ἰώδεις λοφιαὶ τε αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θανάτου ἐς θάτερα ἐπικρεμῆς καὶ τὰ ὄμματα οὐ δεδορκότα
 ἢ τε φολῖς οὐκ ἐξανθοῦσα χρυσῇ καὶ φοίνικι ἔτι, οὐδὲ πρὸς τὰς τῆς κινήσεως τροπὰς ὑπανγάζουσα, 20
 ἀλλ' ὑπώχρος καὶ ἐν τῷ δαφνίῳ πελιδνός. τὸ δὲ τῆς Ἀλκμήνης εἶδος ἀνασκοποῦντι ἀναφέρειν
 μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκπλήξεως δοκεῖ, ἀπιστεῖ δὲ νῦν οἷς ἤδη ὀρᾷ, ἢ δ' ἐκπληξίς αὐτὴν οὐδὲ λεχῶ
 κεῖσθαι ξυνεχώρησεν· ὀρᾷς γάρ πον, ὡς ἄβλαντος καὶ μονοχίτων ἀναπηδήσασα τῆς εὐνῆς ξὺν
 ἀτάκτῳ τῇ κόμῃ τὰς χεῖρας ἐκπετάσασα βοᾷ, θεράπαιναί τε, ὅσαι παρῆσαν τικτούσῃ, ἐκπλαγεῖσαι
 ἄλλη ἄλλο τι προσδιαλέγονται τῇ πλησίον. οἱ δὲ ἐν ὅπλοις οὗτοι καὶ ὁ γυμνῷ τῷ ξίφει ἔτοιμος οἱ 25
 μὲν Θηβαίων ἐκκριτοὶ βοηθοῦντες Ἀμφιτρίωνι, ὁ δ' ὑπὸ τὴν πρώτην ἀγγελίαν σπασάμενος
 τὸ ξίφος ἐς ἄμυναν ὁμοῦ ἐπέστη τοῖς δρωμένοις, καὶ οὐκ οἶδ', εἴτε ἐκπέπληγεν, εἴτε χαίρει λοι-
 πόν· ἢ μὲν γὰρ χεῖρ ἔτ' ἐν τῷ ἐτοίμῳ, ἢ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἔννοια χαλινὰ τῇ χερσὶ ἐφίστησιν, 870
 οὐδὲ ἔχοντος, ὅ τι καὶ ἀμύναιτο, καὶ χρησμοῦ προμηθείας δέοντα τὰ παρόντα ὀρῶντος. ταῦτά
 τοι καὶ ὥδὲ πλησίον ὁ Τειρεσίας θεσπίζων, οἶμαι, ὁπόσος ὁ νῦν ἐν σπαργάνοις ἔσται. γέγραπται 30
 δὲ ἐνθεος καὶ μαντικὸν ἐπασθμαίνων. γέγραπται καὶ ἡ Νῦξ ἐν εἴδει, ἐν ἣ ταῦτα, λαμπαδίῳ κα-
 ταλάμπουσα ἑαυτήν, ὡς μὴ ἀμάρτυρος τοῦ παιδὸς ὁ ἄθλος γένηται.

1. στιφρὰ. f. J. στιφρὰ. e. στρῦφρα. m. o. ib. πρὸς λόγον. f et o ex conj. Salm., J. πρὸ λόγον. e et m, ubi.
 πρὸς λόγον in mg. 2. Fo. Ἀρκαδίων. ib. Καλυδῶ. e, m. 3. παῖ. 5. ib. Πειθῶ. J. πειθῶ. 5. 5. κατηφῇ δὲ. f.
 (sic.) κατηφῇ δὲ. EJ. κατηφῇ, κατηφῇ δὲ conj. J. Malim δὲ tollere. 9. ὑπονοείσθω. f et conj. J. ὑπονοείσθαι. 5.
 10. βούκερων. m. o. ib. ὤρμηκεν. conj. J. ὤρμηκεν. 5. 11. κέρας. o. ib. ἐκπρεμνίζει. 5. 12. γανύμενος. J. γαννύ-
 μενος. 5. 13. δὲ om. e. 14. οἱ. 5.

V. 16. προλαβὼν. 5. 18. ὑποκλίναντες. 5. 19. ἐπικρεμῆς. f. 20. φολῖς. e. ib. τὰς κινήσεως. 5. 21. ἀλλ'
 om. m. o. ὑπόχρος. e. ὑπόχρος. o. ib. καὶ τὸ. 5. 22. αὐτὸ τῆς. 5. 23. ἄβλαντος conjecere T. Hemsterh. in Misc.
 Obs. V, 23. J in Exerc. p. 127. Piers. Verisim. 157. ἄβλαντος. f. ἄβλαντος. E. ib. μονοχίτων. f. ib. ἀναπο-
 δίσασα. 5. 24. τῇ om. 5. 26. Ἀμφιτρίωνι. e. Ἀμφιτρίωνι. m.

ζ'. Ὀρφέα τὸν τῆς Μούσης θέλξει τῇ μουσικῇ καὶ τὰ μὴ μετέχοντα λόγου λογοποιοί φασι
 πάντες. λέγει δὲ καὶ ὁ ζωγράφος· λέων τε οὖν καὶ σὺς αὐτῷ πλησίον ἀκροαταὶ τοῦ Ὀρφέως καὶ 119
 ἔλαφος καὶ λαγῶς οὐκ ἀποπηδῶντες τῆς ὁρμῆς τοῦ λέοντος καὶ ὅσοις ἐν θήρῃ δεινὸς ὁ θῆρ, ξυν-
 αγελάζονται αὐτῷ ῥαθύμῳ νῦν ῥάθυμοι. σὺ δὲ μὴδὲ τοὺς ὄρνιθας ἀργῶς ἴδῃς, μὴ τοὺς μουσι-
 5 κούς μόνον, οἷς ἐνευστομεῖν τοῖς ἄλσεσιν ἔθος, ἀλλ' ὅρα μοι καὶ τὸν κραγέτην κολοιὸν καὶ τὴν
 λακέρυξαν αὐτὴν καὶ τὸν τοῦ Διὸς ἀετὸν. ὁ μὲν, ὅποῖος ἄμφω τὰ πτέρυγε ταλαντεύσας ἐξ ἑαυτοῦ
 ἀτενὲς ἐς τὸν Ὀρφέα βλέπει, οὐδ' ἐπιστροφόμενος τοῦ πτωκὸς πλησίον ὄντος, οἱ δὲ ξυγκλείσαντες
 τὰς γένυς ὅλοι εἰσὶ τοῦ θέλγοντος, λύκοι τε οὗτοι καὶ ἄρνες ἀναμίξ, ἢ τεθηπότες. νεανιεύεται δέ
 τι καὶ μείζον ὁ ζωγράφος· δένδρα γὰρ ἀνασπάσας τῶν ῥιζῶν ἀκροατὰς ἄγει ταῦτα τῷ Ὀρφεὶ καὶ
 10 περιίστησιν αὐτῷ. πύκη τε οὖν καὶ κυπάριστος καὶ κλήθρος καὶ αἰγείρος αὕτη καὶ ὅσα ἄλλα δέν-
 δρα ξυμβalόντα τοὺς πτόρθους οἷον χεῖρας περὶ τὸν Ὀρφέα ἔστηκε καὶ τὸ θέατρον αὐτῷ ξυγκλεί-
 871 ουσιν οὐ δεηθέντα τέχνης, ἵν' οἱ τε ὄρνιθες ἐπ' αὐτῶν καθέζοντο καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ σκιᾷ μουσουργοίῃ.
 ὁ δὲ κάθηται ἀρτίχρουν μὲν ἐκβάλλων ζουλον ἐπιρρέοντα τῇ παρειᾷ, τιάραν δὲ χρυσανγῇ ἐπὶ κε-
 φαλῇς αἰωρῶν τό τε ὄμμα αὐτῷ ξὺν ἀβρότῃ ἐνεργὸν καὶ ἐνθεον αἰετῆς γνώμης ἐς θεολογίαν
 15 τεινούσης. τάχα δὲ τι καὶ νῦν ἄδει καὶ ἡ ὄφρυς οἷον ἀποσημαίνουσα τὸν νοῦν τῶν ῥσμάτων ἐσθῆς
 τε αὐτῷ μετανθοῦσα πρὸς τὰς τῶν κινήσεων τροπὰς, καὶ τοῖν ποδοῖν ὁ μὲν λαϊὸς ἀπερείδων ἐς
 τὴν γῆν ἀνέχει τὴν κιθάραν ὑπὲρ μηροῦ κειμένην, ὁ δεξιὸς δὲ ἀναβάλλεται τὸν ῥυθμὸν ἐπικρο-
 τῶν τοῦδαφος τῷ πεδίλῳ, αἱ χεῖρες δὲ ἡ μὲν δεξιὰ ξυνέχουσα ἀπρίξ τὸ πληκτρον ἐπιτίτταται τοῖς 120
 φθόγγοις ἐκκειμένῳ τῷ ἀγκῶνι καὶ καρπῷ ἔσω νεύοντι, ἡ λαὶὰ δὲ ὀρθοῖς πλήττει τοῖς δακτύλοις
 20 τοὺς μίτους. ἀλλ' ἔσται τις ἀλογία κατὰ σοῦ, ὦ Ὀρφεῦ, καὶ νῦν μὲν θηρία θέλγεις καὶ δένδρα,
 Θράτταις δὲ γυναιξὶν ἐκμελὲς δόξεις καὶ διασπάδονται σῶμα, ὃ καὶ τὰ θηρία φθειγγομένῳ εὐμενεῖς
 ἀκοὰς παρέσχεν.

ΜΗΛΕΙΑ ΕΝ ΚΟΛΑΧΟΙΣ.

ζ'. Τίς ἡ βλοσυρὸν μὲν ἐπισκύνιον ὑπὲρ ὀφθαλμῶν αἴρουσα, τὴν δὲ ὄφρυν ἐννοίας μεστὴ
 καὶ ἱεροπρεπὴς τὴν κόμην τό τε ὄμμα οὐκ οἶδ' εἴτε ἐρωτικόν ἤδη, εἴτε τι ἐνθεον ὑποφαίνουσα,
 25 αὐτὴν τε ἄρρητον ἐκδεικνύσα τοῦ προσώπου τὴν θέαν; τουτὶ δὴ τὸ τῶν Ἡλιάδων γνώρισμα· Μή-
 δειαν, οἶμαι, χρὴ νοεῖν τὴν Αἰήτου. ἐνορμισάμενος γάρ τῷ Φάσιδι ὁ τοῦ Ἰάσονος στόλος, ὅτε
 τὸ χρυσοῦν μετῆι δέρας, καὶ ἐς τὴν τοῦ Αἰήτου παρελθὼν πόλιν ἐρᾷ ἡ κόρη τοῦ ξένου λογισμός
 τε ὑπείσιν αὐτὴν ἀήθης, καὶ ὅ τι μὲν πέπονθεν, οὐκ οἶδα, ἀτακτεῖ δὲ τὰς ἐννοίας καὶ τῇ ψυχῇ
 ἀλύει. ἔσταλται δὲ οὐκ ἐνεργὸς νῦν, οὐδὲ ἐν ξυνουσίᾳ τῶν κρειττόνων, ἀλλ' ὥς καὶ πολλοῖς ὄραν.
 30 τὸ δὲ τοῦ Ἰάσονος εἶδος ἀβρόν μὲν, οὐ μὴν ἔξω τοῦ ἐρωῶσθαι ὄμμα τε αὐτῷ χαροπὸν μὲν ὑπό-
 κειται τῷ τῆς ὄφρυς ἥθει φρονούσης τε καὶ παντὸς ὑπεραιρούσης τοῦ ἀντιξίου λούλῳ τε ἥδη
 872 βρύει καθέροντι καὶ ἡ κόμη ξανθὴ ἐπισαλεύει τῷ μετώπῳ, τὰ δὲ γὰρ τῆς στολῆς λευκὸν χιτῶνα
 ἔξωσται λεοντῆν ἐξηρημένους καὶ κρηπίδα ἐνήπται ἀκοντίῳ τε ἐπερείδσας ἑαυτὸν ἔστηκε τό τε ἥθος 121

VI. 3. ἀποπηδῶν. ζ. 5. τὴν κρ. ο. 7. οὐδὲν conj. J. 8. ὅ... εἰσὶ sic cum lac. f. ὅλοι εἰσὶ conj. m. J. ὅ
 εἰσι. e. ὅ ἐστι. o. ib. ἢ τεθ. f, e, m. καὶ o ex anonym. ald. ἢ conj. J. 11. θ. αὐτῷ. f. θ. οὖν αὐτῷ. ζ. ib. συγλ. ζ.
 14. ξυρὸν. f, e, m. ξυρὶδν. o. ξύννον conj. Salm. ξὺν corr. J. ib. εἰς θ. f. ἤσται ante ἡ ὄφρυς excidisse suspi-
 catur J. 15. τὸν ῥσμάτων. f, e. ῥσμάτων. m, o, J. Sc. τῶν ῥσμάτων. ib. εὐθῆς. f. ἐσθῆς. Wyttenb. conj. Ep. cr.
 279, J. εὐθῆς. E. ἐκκειμένῳ conj. J. ἐγκειμένῳ. C, E. 21. ἐμμελῆς. e. ib. καὶ θηρία. f. καὶ τὰ θηρία. ζ.

VII. 23. ὄφρυν. o. 25. ἄρρητον. Wyttenb. conj. l. c. ἄρρηκτον. ζ. 33. λεοντῆν. e et m, ubi mg. ἴσ. παρδα-
 λῆς ἢ λεοντῆς ἐξηρημένους. ib. ἐξερημένους. f, e, m. ἐξηρημένους. o ex corr. V. D. in a, J.

τοῦ προσώπου οἶον μήτε ὑπερφρονεῖν, αἰδεῖται γάρ, μήτε ὑποκείσθαι, θαρρεῖ γὰρ τὸν ἄθλον. Ἐρως δὲ ἑαυτοῦ ποιεῖται ταῦτα καὶ τῷ τόξῳ ἐπερείσας ἑαυτὸν ἐναλλάξ τὰ πόδε ἵστησι τὸ λαμπάδιον ἐς τὴν γῆν τρέψας, ἐπειδὴ ἐν ἀναβολαῖς ἔτι τὰ τοῦ ἔρωτος.

ΑΘΤΡΟΝΤΕΣ.

η'. Οἱ ἐν Διὸς αὐλῇ ἀθύροντες Ἐρως, οἶμαι, καὶ Γανυμήδης, εἴ τι χρὴ τὸν μὲν τῇ τιάρᾳ νοεῖν, τὸν δ' ἀπὸ τοῦ τόξου καὶ τῶν περῶν ἐς ἐπίγνωσιν ἄγειν. ἀθύρουσι μὲν οὖν ἀστραγάλοις οὗτοι, γεγράφεται δὲ ὁ μὲν ὑβριστικῶς ἐπιτωθάζων ὁ Ἐρως καὶ πλήρη τῆς νίκης τὸν κόλπον ἀνασείων, ὁ δὲ θυεῖν ἀστραγάλῳ ἔτι τὸν μὲν καὶ αὐτὸν ἀπολωλεκώς, τὸν δ' ἐφ' ὁμοίᾳ προπέμπων ἐλπιδι. κατηφῆς δὲ αὐτῷ ἡ παρειὰ καὶ ἡ τοῦ ὕμματος ἀκτὺς καίτοι ἀβροῦ ὄντος βεβυθισμένον τὸ τῆς ἐνίας ἐπισημαίνει. θεαί τε τρεῖς αὐταὶ ἐφροσῶσαι σφισιν αἱ μὲν οὐδ' ἐφρομηνεύοντος δέονται, Ἀθηνᾶ τε γὰρ αὐτόθεν ἰδόντι δῆλη τὴν ὁμόγνωτον ποιηταὶ φασὶ πανοπλίαν ἀμπεχομένην καὶ γλαυκὸν ὑπὸ τῆς κόρυθος ὀρώσα ξὺν ἀρρενωπῷ τε τῷ ἥθει τὴν παρειὰν ἐπιφρονιττουσα, ἥδὲ δὲ αὐτὸ φιλομειδῆς ὑπὸ τῇ τοῦ κεστοῦ ἱγυρὶ καὶ τῷ γράμματι σημαίνει, Ἦσαν δὲ γε τὴν τρίτην εἶναι τὸ σεμνὸν καὶ βασιλικὸν τοῦ εἵδους φησί. τί δὲ βούλονται καὶ τίς ἡ τῆς ξυνουσίας αὐταῖς ἀνάγκη; ἄγουσα τοὺς πεντήκοντα ἡ Ἀργὼ ἐνώρμισται τῷ Φάσιδι Βόσπορόν τε καὶ Ξυμπληγάδας διεξελεύουσα. ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν ποταμὸν αὐτὸν ἐν βαθεῖ δόνακι κείμενον, ἐν βλοσυρῷ τῷ εἵδει, κόμη τε γὰρ ἀμφιλαφῆς αὐτῷ καὶ ἀνεστηκυῖα γενειάς τε ὑποφρίττουσα καὶ γλαυκιῶντες ὀφθαλμοί, τό τε ἀθρόον τοῦ φεύματος οὐκ ἀπὸ κάλπιδος ἐκχεόμενον, ἥπερ οὖν εἴωθεν, ἀλλ' ἀπὸ παντός ἐκπλημμύρον ἐννοεῖν δίδωσιν ἡμῖν, ὁπόσος ἐπιχεῖται τῷ Πόντῳ. τὸν δὲ τῆς ναυτιλίας ἄθλον ἀκούεις, οἶμαι, καὶ ποιητῶν τὸ χρυσοῦν δέρας λερόντων πασιμέλουσάν τε τὴν Ἀργὼ καὶ Ὀμήρου ᾠδαὶ φράζουσιν. ἀλλ' οἱ μὲν τῆς Ἀργούς ναυβάται ἐν ἐπισκέψει τῶν κατελιφόντων, αἱ θεαὶ δὲ ἐς ἱεσίαν τοῦ ἔρωτος ἤκουσιν αἰτοῦσαι ξυλλαβεῖν σφισιν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν πλωτῆρων τὴν Αἰήτου Μήδειαν μετελθόντα, μισθὸν δὲ οἱ τῆς ὑπουργίας ἡ μήτηρ σφαῖραν προδείκνυσιν Διὸς αὐτὴν ἄθυρμα γερονέται λέγουσα. ὁρᾷς καὶ τὴν τέχνην ἐν τῇ γραφῇ; χρυσοῦ μὲν αὕτη, ῥαφὴ δὲ αὐτῇ οἷα νοεῖσθαι μᾶλλον ἢ ὀραῖσθαι, ἑλικᾶς τε κυανοῦ ἐφ' ἑαυτῆς ἐλίττουσα καὶ ἀναρριφεῖσα τάχα πον τὸ ἀποχωροῦν σέλας μαρμαρυγαῖς ἀστέρων εἰκάζειν αὐτῇ δώσει. ὁ δὲ τοὺς μὲν ἀστραγάλους οὐδὲ ὁρᾷ ἔτι, ῥήψας δὲ αὐτοὺς χαμάζε ἐξήρτηται τοῦ τῆς μητρὸς πέπλου ἐπαληθεῦσαι τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῷ, οὐ γὰρ ἐλλείψειν τὸν ἄθλον.

Π Ε Λ Ο Ψ.

θ'. Ὁ μὲν ὑπὲρ τετρώρων δι' ἡπείρου μέσης ἱππεύσειν μέλλων ὑπ' ὀρθῇ τιάρᾳ καὶ Ἀνδρία στολῇ, Πέλοψ, οἶμαι, θρασὺς ἡνίοχος καλὸν εἰπεῖν. Ἰθύνε γὰρ ποτε καὶ διὰ θαλάσσης τουτὶ τὸ ἄρμα, Ποσειδῶνος, οἶμαι, δόντος ἄρμα τῇ τοῦ τροχοῦ ἀψιδι, ὑπ' ἀδιάντῳ ἄξου τὰ τῆς γαλήνης διαθέων νῶτα. ὅμμα δ' αὐτῷ γοργὸν καὶ αὐχὴν ἀνεστηκώς τὸ τῆς γνώμης ἔτοιμον ἐλέγχει ἢ τε ὀφρὺς ὑπεραίρουσα δηλοῖ καταφρονεῖσθαι τὸν Οἰνόμαον ὑπὸ τοῦ μειρακίου. φρονεῖ γὰρ τοῖς

1. ἀσώπων. e. 3. ἔτι. f et conj. Ham. L. Phil. p. 10. J. ἥδη. 5.
VIII. 4. ἐν Διὸς αὐλῇ. f. ἐν τῇ Δ. α. 5. 5. οὐσι. e, non f. 6. ὑβριστικῶς. e. ἰσ. φλυαριστικῶς. m. mg. 7. θυ-
οῖν. 5. 8. ἡ om. f. 9. ἐφροσῶσαι. C, E. Sc. ἐφροσῶσαι. ib. αἱ μὲν. f. αἱ μὲν. E. Fo: οἶμαι. 10. ὁμόγνωτον. e, m.
corr. Huet. 11. ἀρρενωπῷ. m, o. ib. ἥδιον δὲ. f. 14. διελεθούσα. 5. 20. ᾠδὴν. e, m. ib. ναυβάται conj. J. ναυά-
ται. 5. 21. σωτηρίαν. e, m, o. ib. τὴν om. 5. 23. χρυσοῦν. i, m. 24. ἐλίττουσαν. f, e, m. 25. εἰκάζειν ἀστέρων. 5.
ib. αὐτὴν sive αὐγῇ velit J. 26. χαμάζε. o.
IX. 28. τέτρωρον. m, o. 30. ἐπ' ἀδιάντῳ. 5.

ἵπποις, ἐπειδὴ ὑψαύχενές τε καὶ πολλοὶ τὸν μυκτῆρα καὶ κοῖλοι τὴν ὀπλὴν καὶ τὸ ὄμμα κυάνεοί τε καὶ ἔτοιμοι χαίτην τε ἀμφιλαφῇ κυανῶν ἀπαιωροῦντες αὐχένων, ὃς δὲ θαλασσίαν τρόπον πλησίον δὲ αὐτῶν Ἰπποδάμεια τὴν μὲν παρειὰν αἰδοῖ γράφουσα, νύμφης δὲ στολὴν ἀμπεχομένη βλέπουσά τε ὀφθαλμοῖς οἷσις αἰρεῖσθαι τὸ τοῦ ξένου μᾶλλον. ἐρᾷ τε γὰρ καὶ τὸν γεννήτορα μυδάτ-
 5 τεται τοιοῦτοῖς ἀκροθινίοις φρονοῦντα, ἃ δὴ καὶ ὄρες, κεφαλὰς ταύτας τῶν προπυλαίων ἀνημμένη ἐκάστη, καὶ σχῆμα δέδωκεν ὁ χρόνος ἴδιον, ὃν ἕκαστος ἀπώλετο σφῶν. τοὺς γὰρ δὴ μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς ἦκοντας κτείνων ἀγάλλεται τοῖς γνωρίσμασι τοῦ φόνου. εἰδῶλα δὲ ὑπεριπτάμενα σφῶν ὀλοφύρεται τὸν ἑαυτῶν ἀγῶνα τῇ τοῦ γάμου ξυμβάσει ἐφθυνοῦντα, ξυμβῆναι γὰρ δὴ ὁ Πέλοψ, ὡς ἐλευθέρῳ λοιπὸν ἢ παῖς εἴη τοῦ ἀλάστορος. καὶ ὁ Μυρτίλος δὲ ξυνίστωρ τῆς ξυμβάσεως
 10 αὐτοῖν ἐστίν. ὁ δ' οὐκ ἄποθεν ὁ Οἰνόμαος, ἀλλ' ἔτοιμον αὐτῷ τὸ ἄρμα καὶ τὸ δόρυ ὑπερτίεται τοῦ δίσκου καταλαμβάνοντι τὸ μειράκιον κτείνειν, ὁ δὲ τῷ πατρὶ θύων Ἄρει σπεύδει ἄγριος ἰδεῖν καὶ φονῶν τὸ ὄμμα καὶ τὸν Μυρτίλον ἐπισπέρχει. Ἐρως δὲ κατηφῆς τὸν ἄξονα τοῦ ἄρματος ἐν-
 15 τέμνει ἐκάτερον διδούς ἐννοεῖν, ὅτι τε ἐρῶσα ἡ κόρη τοῦ ἐρῶντος ἐπὶ τὸν πατέρα ξυμβαίνει καὶ τὰ μέλλοντα περὶ τὴν Πέλοπος οἰκίαν ἐκ Μοιρῶν γίνεσθαι.

875

ΠΤΗΡΟΣ Η ΜΤΣΟΙ.

15 ἰ. Τὰ Εὐρυπύλου καὶ Νεοπτολέμου ποιητῶν ὕμνεϊ χορὸς πατρώζειν τε αὐτοὺς ἄμφω καὶ 124
 τὴν χεῖρα εὐδοκίμους κατ' ἰσχὺν εἶναι, φησὶ δὲ καὶ ἡ γραφὴ ταῦτα· ἡ τύχη γὰρ τὴν ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρετὴν ἐς μίαν πόλιν συνενεγκούσα οἱ μὲν οὐκ ἀκλεεῖς οἴχονται, ἀλλ' οἷοι πρὸς πολλοὺς
 δυστήνων δὲ τε παῖδες, εἰπεῖν οἱ ἐμῷ μένει ἀντιώσιν,
 οἱ δὲ γενναῖοι γενναίων κρατοῦσι. τὰ μὲν δὴ περὶ τῶν ἐν τῷ νικᾶν ἔτερα, νυνὶ δὲ περὶ τοὺς ξυν-
 20 εστῶτας ἡ θεά. πόλις μὲν αὕτη Ἰλῖος ὀφρυόεσσα, καθ' Ὁμηρον, περιθεῖ δὲ αὐτὴν τεῖχος οἶον καὶ θεοὺς μὴ ἀπαξιῶσαι τῆς ἑαυτῶν χειρὸς, ναύσταθμόν τε ἐπὶ θάτερα, καὶ στενὸς Ἑλλησπόντου διάκρουστος Ἀσίαν Εὐρώπης διείρων. τοὺν μέσῳ δὲ πεδίον ποταμῷ διαιρεῖται Ξάνθῳ, γέγραπται δὲ οὐ μορμύρων ἀφρῶ, οὐδ' οἷος ἐπὶ τὸν τοῦ Πηλέως ἐπλήμυρην, ἀλλ' εὐνὴ μὲν αὐτῷ λωτὸς καὶ θρύον καὶ ἀπαλοῦ δόνακος κόμαι, κατάκειται δὲ μᾶλλον ἢ ἀνέστηκε καὶ τὸν πόδα ἐπέχει ταῖς πηγαῖς ὑπὲρ
 25 ξυμμετρίας νῦν, διυγραίνων αὐτὸν νάματος. [τὸ θεῦμα μέτρον] στρατιά τε ἐκατέρωθεν Μυσῶν τε ξὺν Τρωσὶ καὶ Ἑλλήνων ἐκ θατέρου οἱ μὲν κεκημηκότες ἦδη οἱ Τρῶες, οἱ δὲ ἀκημῆτες οἱ ξὺν Εὐρυπύλῳ. ὄρες δὲ αὐτῶν, ὡς οἱ μὲν ἐν τοῖς ὅπλοις κάθηνται τάχα πονοῦντο Εὐρυπύλου αἰτήσαν-
 30 τος, καὶ χαίρουσι τῇ ἀνακωχῇ, οἱ δὲ ἐκθυμοὶ τε καὶ ἐξορμῶντες οἱ Μυσοὶ ἔνται τό τε τῶν Ἑλλήνων ἐν ὁμοίᾳ καταστάσει τοῖς Τρωσὶν ὄντων πλὴν Μυρμιδόνων, ἐνεργοὶ γὰρ καὶ περὶ τὸν Πύρ-
 35 ρον ἔτοιμοι. τῷ νεανίᾳ δὲ κάλλους μὲν ἔνεκεν ἐφερμηνεύοι ἂν οὐδέν, ἐπειδὴ ἐν ὅπλοις τανῦν, 125
 876 μεγάλοι γε μὴν καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἡλικία τε ἀμφοῖν ἴση τάς τε τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐνεργοὶ καὶ οὐ μέλλοντες. γοργὸν γὰρ τὸ ὄμμα ὑπὸ τῆς κόρυθος ἐκάστω καὶ συναπονεύοντες ταῖς τῶν λό-
 40 φων κινήσει καὶ ὁ θυμὸς ἐπιπρέπει σφίσι σιγῇ τε μενέει πνεῖουσιν εἰκόνασι, καὶ τὰ ὅπλα δὲ ἀμφοῖν πατρώα, ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρυπύλος ἀσήμερος ἔσταλται καὶ παραλλάττουσι τὴν αὐγὴν

1. ὀπλὴν τὸ. m, o. 3. νύμφης τε. i. 4. ἐρᾷ τε γὰρ. f. ἐράται γὰρ. 5. Fo: ἀνημμένην ἐκάστην. 8. ὀλοφύρεται bis legitur in f. 9. Μυρτίλος. E, ut infra. 13. τοῦ ἐρῶτος. f, e, m. τῷ ἐρῶντι. o ex conj. anonymi. τοῦ ἐρῶντος corr. J. 14. γίνεσθαι. f et conj. J. γίνεται. 5.

X. 18. οἱ om. o. 19. περὶ τῶν ἐν τῷ νικᾶν. f. περὶ τῶν ἱκανῶν. 5. περιττῶν ἐν τῷ νικᾶν conj. J. 20. τριχός. e. τεῖχος corr. a Bern. 23. μορμύρων. e. 25. αὐτᾶ. e. αὐτὸν et mg. γρ. αὐτᾶ. 16. αὐτάς. m. ib. μέτρον. f, v, e. Includi τὸ θεῦμα μέτρον. 26. ξυνόν. C, E. ξὺν. J corr. ib. ἐκατέρου. C, E. ἐκ θατέρου. J corr. 28. ἔνται. J. 29. ὄντων om. o. 30. τῷ νεανίᾳ. e, m. ib. ἐφερμηνεύοι. C, E. Sc. ἐφερμηνεύοι. 33. ἐπιπρέπει. e, m. 34. δὲ αὐτῶν. 5.

ὅπη τε καὶ ὅπως κινεῖτο, ὥς ἡ ἱρις, τῷ Πύρρῳ δὲ τὰ ἐξ Ἡφαιστου πάρεστιν ἐκστάς ποτ' αὐτῶν Ὀδυσ-
σεὺς καὶ ἀπευξάμενος τὴν ἑαυτοῦ νίκην. θεωρῶν δὲ τις τὰ ὅπλα λείπον εὐρήσει τῶν Ὀμήρου ἐκτυπω-
μάτων οὐδέν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ τέχνη δείκνυσιν ἀκρίβειαν πάντα. τὸ μὲν γὰρ γῆς τε καὶ θαλάττης
καὶ οὐρανοῦ σχῆμα οὐδὲ φράζοντος, οἶμαι, δεήσει τινός, ἡ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἰδόντι δῆλη τὴν ἑαν-
τῆς χροῶν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ λαβοῦσα, τὴν δ' αἰ πόλεις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γῆν γράφουσι καὶ μι-
κρόν γε ὕστερον πύσῃ περὶ ἐκάστων, οὐρανὸς δὲ ὅδε. ὁρᾷς που τὸν τε τοῦ ἡλίου κύκλον, ὥς ἀκά-
μας ἐν αὐτῷ καὶ τὸ τῆς πανσελήνου φαιδρόν. ἀλλὰ μοι δοκεῖς περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ἄστρον
ποθεῖν ἀκούσαι· τὸ γὰρ διαλλάττον αὐτῶν τὴν αἰτίαν σοι παρέχει τῆς πύσεως· αἰδὼ μὲν σοι Πληιά-
δες σπόρου τε καὶ ἀμητοῦ ξύμβολα δυόμεναι ἢ αὖ πάλιν ἐκφανῶς ἔχουσαι, ὥς ἂν καὶ τὰ τῆς
ὥρας αὐτὰς ἄγῃ, Ἰάδες δ' ἐπὶ θάτερα. ὁρᾷς καὶ τὸν Ὠρίωνα, τὸν δὲ ἐπ' αὐτῷ μῦθον καὶ τὴν
ἐν ἄστροις αἰτίαν ἐς ἕτερον ἀναβαλόμεθα, ὧ παῖ, καιρόν, ὥς ἂν μὴ ἀπάγοιμὲν σε τῶν νῦν ἐν
πόθῳ. οἱ δ' ἐπ' αὐτῷ ἀστέρες ἄρκτος ἢ εἰ ἄμαξαν καλεῖν βούλοιο. φασὶ δὲ αὐτὴν καὶ μόνην οὐ
126 λούεσθαι ἐν Ὠκεανῷ, ἀλλ' αὐτὴν περὶ αὐτὴν στρέφεσθαι οἷον φύλακα τοῦ Ὠρίωνος. ἴωμεν δὴ
λοιπὸν διὰ γῆς ἀφόμενοι τῶν ἄνω, καὶ τῶν γε ἐν γῇ κάλλιστον θεωμέμεθα τὰς πόλεις. ὁρᾷς μὲν
δὴ, ὥς διτταὶ τινες αὐταί· ποτέραν οὖν προτέραν ἀφερμηνεύειν σοι βούλει; ἢ τὸ τῶν λαμπά-
15 δων φῶς καὶ τὸ τοῦ ὕμναίου μέλος καὶ ὁ τῶν αὐλῶν ἤχος καὶ ἡ τῆς κιθάρης κρούσις καὶ ὁ τῶν
ὀρχουμένων ὀρθμός ἐς αὐτὰ σε ἄγει; ὁρᾷς δὲ καὶ τὰ γύναια τῶν προθύρων ὥς διαφαίνονται θαν-
μάζοντα καὶ μόνον οὐκ ἐκβοῶντα ὑπὸ χαρμονῆς. γάμοι ταῦτα, ὧ παῖ, καὶ πρώτη ξύνοδος νυμ-
φίων καὶ ἄγονται τὰς νύμφας οἱ γαμβροί. τὸ δὲ τῆς αἰδοῦς καὶ τοῦ ἱμέρου, ὥς ἐπιπρέπει ἐκάστῳ,
παρήμι λέγειν, σοφώτερον αὐτὰ τοῦ δημιουργοῦ αἰνέξαιμιν. ἀλλ' ἰδοὺ καὶ δικαστήριόν τι καὶ 20
ξυνέδρα κοινὴ καὶ γέροντες σεμνοὶ σεμνῶς προκαθήμενοι τοῦ ὀμίλου. τὸ δὲ ἐν μέσῳ χρυσίον τά-
λαντα μὲν δύο ταῦτ' οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ· ἢ, νῆ Δί', εἰκάσαι χρόν, ὥς μισθὸς τῷ ὀρθῶς ἐκδικάσονται,
ὥς ἂν μὴ πρὸς δῶρά τις παρὰ τὴν εὐθείαν φέροι. τίς δ' ἢ δίκη; διττοὶ μὲν ἐν μέσῳ τινὲς οὐ-
τοι, δοκεῖν ἐμοί, φονικὸν ἔγκλημα ὃ μὲν ἐπάγων θάτερον, τὸν δ' ὁρᾷς, ὥς ἑξακνός ἐστιν. οὐ γὰρ
αἰτίαν ἔχειν ὥνπερ αὐτῷ προσφέρει ὁ κατήγορος, καταθεῖς δὲ τὰ ὑποφόνια καθαρὸς ἦκειν. ὁρᾷς 25
καὶ τοὺς ἐπιβοηθοῦντας ἐκατέρω διχῇ καὶ νέμοντας τὴν βοήν, ὅτῳ φίλον· ἀλλ' ἢ γε τῶν κηρύ-
κων παρουσία καθίστησιν αὐτοὺς καὶ ἐς τὸ ἡσυχᾶν ἄγει. ταῦτι μὲν οὖν σοι μέση τις πολέμου
καὶ εἰρήνης ἐν οὐ πολεμουμένη πόλει κατάστασις. ἕτερον δὲ ὁρᾷς, ὥς τειχέρας, καὶ τό γε τείχος
ὥς οἱ δι' ἡλικίαν ἀπόμαχοι φρουροῦσι διαλαβόντες, γύναιά τε γὰρ ἐστὶν οὗ τῶν ἐπάλξεων καὶ
127 γέροντες οὗτοι καὶ κομιδῇ παιδία. ποῖ δὴ τὸ μάχιμον αὐτοῖς; ἐνταῦθα εὖροις ἂν τούτους, οἱ δὴ 30
Ἄρει τε καὶ Ἀθηνᾷ ἔπονται. τουτὶ γάρ, μοι δοκεῖν, ἡ τέχνη φησὶ τοὺς μὲν χρυσῷ τε καὶ μεγέθει
δηλώσασα θεοὺς εἶναι, τοῖς δὲ τὸ ὑποδέεστερον δι' αὐτῆς δοῦσα. ἐξίσαι δὲ τὴν τῶν ἐναντίων οὐ
δεξάμενοι πρόκλησιν· νέμεσθαι γὰρ τὸν ἐν τῇ πόλει πλοῦτον ἢ μὴ νεμομένου ἐν τοῖς ὅπλοις εἶναι.
λόχον δὲ διατάττουσιν ἐντεῦθεν. τουτὶ γάρ, μοι δοκεῖν, ἡ πρὸς ταῖς ὁχταῖς αἰνιττεται λόχη, οὗ 878
δὴ καθωπλισμένους αὐτοὺς ὁρᾷς. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγγένοιτ' αὐτοῖς χρόνισσθαι τῷ λόχῳ· ὁ γὰρ τοι 35
ἐπηλυσ στρατὸς σκοποὺς τινὰς καθίσας λείαν ἐλάσασθαι περινοεῖ, καὶ δὴ οἱ μὲν ἄγουσι νομεῖς τὰ
θρέμματα ὑπὸ συρίγγων. ἢ οὐ προσβάλλει σε τὸ λιτὸν καὶ αὐτοφνὲς τῆς μούσης καὶ ἀτεχνῶς ὄρειον;

1. κινεῖτο ἢ ἱρις. e, m. κ. ὥς ἡ ἱρις. o. κ. οἷα ἱρ. conj. J. 5. γῆν malim abesse. 7. τὸ πανθ. 5. 10. αὐ-
τοῖς. e, m. αὐταῖς. o ex conj. m. ἄστροις velit J. Sc. αὐτὰς ἄγῃ. 11. Fo: ἐν ἄστροις δίαται. ib. ἀναβαλλόμεθα.
e, m. 13. οὐ δύεσθαι. f. ib. περὶ αὐτὴν. f, J. αὐτὴν περὶ μὲν τὴν. e et m, (ubi ἴσ. αὐτοῦ περιμένονσαν.) αὐτοῦ. o.
15. ἀφερμηνεύεσθαι. 5. 17. ἐς αὐτά. e, et m, ubi mg. ἴσ. ἐς αὐτάς. 21. προκαθήμενοι e et m ubi mg. ἴσ. προ-
καθ. 22. δῦτο ταῦτ. e. 23. τὴν. 5. Sc. παρὰ τὴν. 24. τόδ'. e. 25. κατὰ ἔχει νῶν ὅπερ. f, unde J conj. κατέχειν
ὥνπερ. ἔχει νῶν, ὅπερ. e. ἔχει νῦν, ὅπερ. m, o. Sc. αἰτίαν ἔχειν ὥνπερ. ib. προσφέρει. E. 26. ἐκατέρω διχῇ. f, unde
ἐκ. διχῇ. J. ἐκατέρω. 5. ib. ἢ γε. conj. m. probante J. ἢ τε. 5. 28. τειχέρας. f. τειχέρας. e. 32. αὐτῆς. 5. Sc. αὐτῆς.
33. νεμομένων. 5. Sc. νεμομένου. 34. διαλλάττουσιν. 5. Sc. διατάττουσιν. 35. τῷ om. 5. ib. λοχμῷ. f, e. 36. λείαν.
f, ut conj. Wyttenb. Ep. cr. 279. et Heyne Op. V, 186. λίαν. 5.

ὑστάτα δὲ χρησάμενοι τῇ μουσικῇ δι' ἄγνοιαν τοῦ ἐπ' αὐτοῖς δόλου τεθναῖσιν, ὡς ὁρᾷς, τῶν πο-
 λεμίων ἐπελθόντων καὶ ἀπελαίνονται τις λεία πρὸς αὐτῶν. φήμη δὲ τῶν πραχθέντων ἐς τοὺς λο-
 χῶντας ἐλθοῦσα ἀνίστανται οὗτοι καὶ ἐφ' ἵππων ἐς τὸν πόλεμον χωροῦσι καὶ τὰς τε ὄχθας ἔστιν
 ἰδεῖν πλήρεις τῶν μαχομένων καὶ βαλλόντων ἐς αὐτούς. τοὺς δὲ ἐν αὐτοῖς ἀναστρεφόμενους καὶ
 5 τὴν πεφουινγμένην λύθρῳ δαίμονα αὐτὴν τε καὶ τὴν ἐσθῆτα τί ἐροῦμεν; Ἔρις καὶ Κυδοιμὸς ταῦτα
 καὶ Κῆρ, ὅφ' ἡ τὰ πολέμον πάντα. ὁρᾷς γάρ τοι, ὡς οὐ μίαν ὁδὸν χωρεῖ, ἀλλ' ὃν μὲν ἄτρωτον
 ἐς τὰ ξίφη προβάλλει, ὃς δ' ὑφέλκεται ὑπ' αὐτῆς νεκρός, ὃν δὲ καὶ νεότερωτον ἐπισπέρχει. οἱ δ'
 ἄνδρες φοβεροὶ τῆς ὁρμῆς καὶ τοῦ βλέμματος ὡς οὐδὲν διαλλάττειν ἔμοι ζώντων ἐν ταῖς ὁρμαῖς
 δοκοῦσιν. ἀλλ' ἰδοὺ πάλιν εἰρήνης ἔργα· νεὶς γὰρ αὕτη διαφαίνεται τριπόλος, οἶμαι, τις, εἴ τι
 10 κρὴ τῷ τῶν ἀροτήρων ξυμβάλλεσθαι πλήθει — καὶ τὰ γε ζεύγη τῶν βοῶν θαμὰ ἀναστρέφει ἐν
 ταύτῃ κύλικός τινος ἐκδεχομένης τὸν ἀρότην ἐπὶ τῷ τῆς αὐλακος τέλει — μελαίνεσθαι τε δοκεῖ 128
 879 τὸν χρυσὸν περισχίζουσα. ἐξῆς ὁρᾷς τέμενος βασιλέως, οἶμαι, τινὸς τεκμήρασθαι, ὃς τὸ γεγηθὸς
 ἐλέγχεται τῆς ψυχῆς τῇ ἐν ὄψει φαιδρότητι. καὶ τὴν γε αἰτίαν τῆς χαρᾶς οὐδὲ ζητεῖν κρὴ, τὸ γὰρ
 τοι λήιον πολλῷ τῷ μέτρῳ τὴν σπορὰν ὑπερβαλεῖσθαι διελέγχουσι οἱ τε διὰ σπουδῆς ἀμύντες καὶ
 15 οἱ ταῖς ἀμάλαις τὰ κειρόμενα τῶν δραγμάτων δέοντες, οἷς ἕτεροι προσάγουσι καὶ μάλα συντόνως.
 ἡ δὲ θρῦς οὐκ ἀκαίρως ἐνταῦθα, οὐδ' ἔξω λόγου· σκιά τε γὰρ ἀμφιλαφῆς ὑπ' αὐτῇ ψυχάσαι τοῖς
 ἐν τῷ ἔργῳ καμουῖσι, καὶ βοῦς οὐτοσί πῶν καθιερωθεῖς ὑπὸ τῶν κηρύκων, οὗς ὁρᾷς, ὑπὸ τῇ
 θρῦν δαῖς προτίθεται τοῖς περὶ τὴν συλλογὴν τοῦ πυροῦ κάμνουσι. τὰ δὲ γύναια τί φῆς; ἂρ' οὐκ
 ἐπτοῇσθαι σοι δοκεῖ καὶ διακελεύεσθαι ἀλλήλοις συχνὰ μάττειν τῶν ἀλφίτων δειπνον εἶναι τοῖς
 20 ἐρίθοις; εἰ δὲ καὶ ὁπώρας δεῖσῃ, πάρεστί σοι ἀλωή χρυσῇ μὲν τῶν ἀμπέλων, μέλαινα δὲ τοῦ καρ-
 ποῦ. τὸ δὲ τῆς καπέτου κυανὸν ἐτεχνήθη, οἶμαι, τῷ δημιουργῷ πρὸς δήλωσιν τοῦ ἐν αὐτῇ βά-
 θους· ἀρκεῖ γάρ σοι τὸ περὶ ταῖς ἡμερίσιν ἔρκος ἐν τῷ καττιτέρῳ νοεῖν. ὁ δ' ἄργυρος ὁ ἐν τῷ
 ἀμπελῶνι, κάμακες ταῦτα, τοῦ μὴ χαμαὶ κλιθῆναι τὰ φυτὰ βρῖσαντα τῷ καρπῷ. τί δ' ἂν εἴποις
 περὶ τῶν τρυγώντων; οἱ διὰ τῆς στενῆς ταύτης ἐσόδου ἐσφρήσαντες ἑαυτοὺς ταλάροις ἐναποτίθεν-
 25 ται τὸν καρπὸν μάλα ἡδεῖς καὶ πρόσφοροι τὴν ἡλικίαν τῷ ἔργῳ. παρθένου τε γὰρ καὶ ἡλίθεοι εὖιον
 καὶ βακχικὸν ἐν ῥυθμῷ βαίνουσιν ἐνδιδόντος αὐτοῖς τὸν ῥυθμὸν ἑτέρου, ὃν, οἶμαι, ξυνίης ἀπό
 τε τῆς κιθάρας καὶ τοῦ λεπτὸν προσάδειν δοκεῖν τοῖς φθόγγοις. εἰ δὲ καὶ τὴν ἀγέλην ἐννοήσεαι
 τῶν βοῶν, αἱ δὲ πρὸς τὴν νομὴν ἵενται ἐπομένων αὐταῖς τῶν νομέων, τῆς μὲν χρᾶς οὐκ ἂν 129
 θανμάσειας, εἰ καὶ χρυσοῦ καὶ καττιτέρου πᾶσα, τὸ δὲ καὶ μυκωμένων ὥσπερ ἀκούειν ἐν τῇ γραφῇ
 880 30 καὶ τὸν ποταμὸν κελάδοντα εἶναι δοκεῖν, παρ' ὃν αἱ βόες, πῶς οὐκ ἐναργείας πρόσω; τοὺς δὲ λέον-
 τας οὐδ' ἂν ἀφερμηνεύσαι μοι τις ἐπαξίως δοκεῖ καὶ τὸν ὑπ' αὐτοῖς ταῦρον, ὁ μὲν γὰρ μεμυκί-
 ναι δοκῶν καὶ σπαίρειν σπαράττεται ἥδη πῶς ἐμπεφυκότων τοῖς ἐντοσθιδίοις τῶν λεόντων, οἱ δὲ
 κύνες, ἐννέα δ', οἶμαι, οὗτοι ἔπονται τῇ ἀγέλῃ καὶ παρὰ τῶν ἰθύνόντων αὐτοὺς νομέων ἐγγὺς
 μὲν ἵενται τῶν λεόντων ὑλακῇ πτοεῖν ἐθέλοντες αὐτούς, προσμυγνύναι δ' οὐ τολμῶσιν ἐπισπερχόν-
 35 των αὐτοὺς καὶ ταῦτα τῶν νομέων. ὁρᾷς δὲ καὶ διασκιρτῶντα τοῦ ὄρους θρέμματα καὶ τοὺς στα-

5. ταῦτα κῆρ. e, m. 7. ὑπ' αὐτῆς. m conj. inde o, J. ὑπ' αὐτόν. g. (f). ib. ὃν δὲ, f et conj. Salm. δὲ. a. ὁ δὲ.
 i, m, o. τοῦτον δὲ corr. a Bern. 8. ἀποθανόντες φοβ. o. 10. ἀρωτήρων. o. 11. αὐτοὺς. o. αὐτὴν. g. τὸν ἀρό-
 την conj. J. ib. ἡ δὲ μελαίνεσθαι δοκεῖ conj. J. μελαίνεσθαι τε. C, e, m. μελαίνεται τε. o. 12. περισχίζουσα. conj. J. περισχιδεῖσα Heyne. l, c. ib. ἐξῆς. Heyne conj. l. c. ἐξ ἧς. g. 13. τῇ ἐν ὄψει. J corr. ἐν τῇ ὄψει. g.
 ib. οὐδὲ. J corr. οὐδὲν. g. 14. ἀμύντες. g. 16. ἀκαίρως. f. ἀκαίρων. e. ἀκαίρος et mg. ἀκαίρως (sic) m. οὐκ ἀκαί-
 ρως. o. οὐκ ἀκαίρως. corr. J. ib. ψυχῆσαι. f. 17. βῶς. f. βᾶς. e. ib. πῶν. g. ib. ὑπὸ τε. E. 18. δαί. f. δαῖς
 om. E. ib. προτίθεται. f, J et m, mg. ἴσ. προτίθεται. προστίθεται. e, m. προντίθεται. o. 19. ἀπτοῇσθαι. i2, m,
 unde Salm. conj. καταπτοῇσθαι. 20. δεῖσει. f. ib. ἀλωή corr. J. αὐτῇ. g. 21. τοῦ. f, E, corr. J. 22. εὖιος. i2.
 ἔρκος. f. ib. καττιτέρῳ, f, J. καινοτέρῳ. e et m, ubi mg. ἴσ. κασαιτέρῳ, quod recepit o. 23. κατακλιθῆναι. g.
 24. ταλάρους. e. 25. τοὺς καρποὺς, sed term. sing. suprasc. f. 28. ἵενται. J. 32. ἐντοσθιδίοις. m, o. 33. ὁ δ'
 οἶμαι. f. ἐννέα δ' οἶμαι. J. τε οἶμαι. g.

θμούς καὶ τὰς σκηναὶς καὶ τοὺς σηνούς· οἶκον ποιμνίων νόει ταῦτα. λοιπός, οἶμαι, χορός τις οὐ-
 τοσί προσόμοιος τῷ Δαυδάλου, φασὶ δ' αὐτὸν Ἀριάδνῃ τῇ Μίνω πρὸς αὐτοῦ δοθῆναι. τίς δ' ἡ
 τέχνη; παρθένους ἡΐθεοι τὰς χεῖρας ἐπιπλέξαντες χορεύουσι. σὺ δ', ὡς ἔοικεν, οὐκ ἀρεσθήσῃ
 τούτῳ, εἰ μὴ σοὶ καὶ τὰ τῆς ἐσθῆτος ἐξακριβώσομαι τῷ λόγῳ· οὐκοῦν αἰδὼς μὲν ὀθόνας ἡσθῆνται
 στεφάνους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς χρυσᾶς φέρουσαι, τοῖς δ' εὐήτριοι μὲν καὶ λεπτοὶ περικεῖνται χιτῶνες,
 5 μαχαίρας δὲ τῶν μηρῶν ἐξήρτηται χρυσᾶς ἀργυρῶν τελαμώνων ξυνεχόντων αὐτάς. ἀλλ' ἐν κύκλῳ
 μὲν ἰόντων, τοῦτ' ἐκεῖνο, τροχοῦ περιδίνησιν ὄρεας, νοήσει κεραμέως ἔργον τινός, εἴ πη δυσκολεῖ-
 ους μὴ τοῦ περιθεῖν ἔχοι, πειρῶντος. στοιχηδὸν δὲ ἰόντων αὐτῶν πολὺ τι χοῦμα ἐπιρρεῖ, ὅπως
 130 ἔχουσι τέρψεως, ἐπιδηλούντων· καὶ γὰρ τινες ἐν μέσοις οὗτοι κυβιστῶντες καὶ ἄλλοτε ἄλλην ὄρχη-
 σιν ἐπιδεικνύμενοι ἄγειν μοι σαφῶς αὐτοὺς ἐς τὸ θαῦμα δοκοῦσιν. ἡ δὲ δὴ κύκλῳ τῆς ἀντιγῶς 10 881
 θαλάττης εἰκὼν οὐ θαλάττα, ὦ παῖ, Ὁκεανὸν δὲ νοεῖν χρὴ ὅρον εἶναι τεχνηθέντα τῆς ἐν τῷ σά-
 κει γῆς. ἱκανῶς ἔχεις τῶν ἐκτυπωμάτων. ἄθρει δὴ καὶ τὰ περὶ τοὺς νεανίας, ξὺν ὁποτέρῳ αὐτῶν
 ἡ νίκη· ἰδοὺ γὰρ καὶ καθήρηται ὁ Εὐρύπυλος κατὰ τῆς μασχάλης ὄσαντος αὐτῷ καιρίαν τοῦ Πύρ-
 ρου καὶ κρουνηδὸν ἐκχεῖται τὸ αἷμα, κεῖται τε ἀνομιωκτὶ πολὺς κατὰ τῆς γῆς ἐκχυθεὶς, μόνον οὐ
 φθάσας τὴν πληγὴν τῷ πτώματι διὰ τὸ ἐς καιρὸν τοῦ τραύματος. ἔτ' ἐν τῷ τῆς πληγῆς ὁ Πύρ-
 15 ρος σχήματι θεόμενος τὴν χεῖρα τῷ λύθρῳ πολλῷ κατὰ τοῦ ξίφους ἐνεχθέντι, οἱ Μυσοὶ τε οὐκ
 ἀνασχετὰ ἡγούμενοι ταῦτα ἐπὶ τὸν νεανίαν χωροῦσιν. ὁ δ' ἐς αὐτοὺς βλοσυρὸν ὄρων μειδιᾷ καὶ
 ὑφίσταται τὸ στίφος καὶ τάχα πον κρύψει τὸν Εὐρύπυλον νεκρὸν σωρηδὸν ἐπ' αὐτῷ τοὺς νεκροὺς
 νήσας.

ΑΡΓΩ Η ΑΙΗΤΗΣ.

131 αἰ'. Ἡ διεκπαίουσα τοῦ ποταμοῦ ναῦς ὑπὸ πολλῶν τῷ ῥοθίῳ τῆς εἰρεσίας κόρη τέ τις αὐτῇ 20
 ἐπὶ τῆς πρύμνης ὀπλίτου πλησίον καὶ ὁ ἐμμελὲς προσῆδον τοῖς τῆς κιθάρας κρούμασι ξὺν ὀρθῇ
 τιάρᾳ ὃ τε ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης φηγοῦ δράκων πολλῶν σπειράματι κεχυμένος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐς
 τὴν γῆν νεύων ὑπνω βολίθουσιν τὸν ποταμὸν μὲν Φᾶσιν γλύνωσκε, Μῆδειαν δὲ ταύτην, ὃ δ' ἐπὶ
 τῆς πρύμνης ὀπλίτης Ἰάσων ἂν εἴη, κιθάραν δὲ καὶ τιάραν ὀρώντας καὶ τὸν δι' ἄμφοιν κοσμοῦ-
 25 μενον Ὀρφεὺς ὑπείσιν ἡμᾶς ὁ τῆς Καλλιόπης. μετὰ γὰρ τὸν ἐπὶ τοῖς ταύροις ἄθλον θέλῃσας ἐς 25
 ὕπνον τὸν δράκοντα τοῦτον ἡ Μῆδεια σεσύληται μὲν τὸ χρυσόμαλλον τοῦ κριοῦ νάκος, φυγῇ δὲ
 ἔνεται λοιπὸν οἱ τῆς Ἀργοῦς πλωτῆρες, ἐπειδὴ ἀνάπυστα τοῖς Κόλχοις καὶ τῷ Αἰήτῃ τὰ τῆς κόρης.
 καὶ τὰ μὲν τῶν τῆς Ἀργοῦς ναυβατῶν τί ἂν σοὶ λέγοιμι; ὄρεας γὰρ βραχίονας μὲν ἐξωδηκότας αὐ-
 30 τοῖς ὑπὸ τοῦ ἐς τὴν εἰρεσίαν ξυντόνου, τὰ δὲ πρόσωπα οἷα γένοιτ' ἂν ἑαυτοὺς σπερχόντων, τὸ δὲ
 τοῦ ποταμοῦ κλυδώνιον ὑπερκαχλάζον τοῦ τῆς νεῶς ἐμβόλου καταφερομένης σὺν πολλῇ τῇ ῥύμῃ 30
 τάχους δείγμα. ἡ κόρη δὲ ἀμήχανόν τινα νοῦν δείκνυσιν ἐκ τοῦ πρόσωπου, ὅμμα μὲν γὰρ αὐτῇ
 δεδακρυμένον ἐς γῆν ὄρεα, περίφοβος δὲ ἐστὶν ὑπ' ἐννοίας ὧν δέδρακε, καὶ λογισμοῦ τῶν μελλόν-
 των πλήρης, αὐτὴ τε πρὸς ἑαυτὴν ἀνακνικεῖν δοκεῖ μοι τὰς ἐννοίας διορῶσα τῇ ψυχῇ ἕκαστα καὶ

1. σηνούς. i. 4. τὰς τῆς ἐσθ. f, e; corr. m. ib. ἐξακριβώσομαι. f. ib. τῶν λόγων. f, e; corr. m. 5. τὰς κε-
 φαλαῖς. 5. 6. χερῶν. e, J. χερῶν. m, o. μηρῶν conj. J. ib. κατεχόντων. 5. 7. ὄρεας νοήσει. 5. (f.) ὄρων νοήσει. o.
 ὄρων δοκῆσεις conj. J. Fo: ὄρεας, ὡσεῖ. ib. κεραμέως. a2, i2. ib. ἔργον deleverim. ib. εἴπη. 5. εἰ μὴ conj. J. ib. δυ-
 σκολέους. e, m. δυσκόλου. o. δυσκόλως sive δυσκολίας τι. conj. J. 8. μὴ τοῦ περιθ. 5. τοῦ περιθ. conj. J. An δυσ-
 κόλως πη? ib. Malim ἔχει. ib. στοιχηδόν. o. 10. ἐν κύκλῳ velit J. 13. καθήρηται. e. 14. ἀνομιωκτὶ. e. ib. πολὺ. f.
 17. ὄρεα. 5. 18. σωρηδὸν νήσας. 5.

XI. 20. ἡ διεκπαίουσα. f, J et Piers. Veris. p. 234. ἡδὲ ἐκπαίουσα. e, m, ubi mg. ἰσ. ἐκπαῖ. ib. τοῦ ποτα-
 μοῦ. f, J et Piers. l. c. etiam a Bern. τῷ ποτῷ. e, m. τῷ ποταμῷ o. 23. ὕπνω. f, J et Piers. l. c. p. 235. οὕτω. 5.
 ib. Φᾶσιν. E. 24. δι' deleverim. 27. ἔνεται. J. 33. πλήρους. f, e, m. corr. o. ib. αὐτῇ τε. f, J, et conj. Heyne
 Op. V, 187. αὐτῇ τε. 5. ib. πρὸς ἑαυτὸν. e.

πεπηγυῖα τὰς τῶν ὀφθαλμῶν βολὰς ἐς τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρρητα. Ἰάσων δὲ αὐτῇ πλησίον ξὺν ὅπλοις
 ἔτοιμος ἐς ἄμυναν. ὁδὶ δὲ τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἔδει, ὕμνους, μοι δοκεῖν ἀνακρουόμενος θεοῖς
 τοὺς μὲν χαριστηρίους, ἐφ' οἷς κατωρθώκασιν, τοὺς δὲ ἐς ἱκεσίαν τείνοντας, ἐφ' οἷς δεδοίκασιν.
 ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν Αἰήτην ἐπὶ τετρώρου μέγαν τε καὶ ὑπεραίροντα ἀνθρώπους ὅπλα μὲν ἐνδεδυνότα
 5 ἀρήγῃα γίγαντος, οἷμαί, τινος, τὸ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρώπων τοῦδ' ἡγεῖσθαι δίδωσι, θυμοῦ δὲ τὸ πρό-
 σωπον πλήρη καὶ μόνον οὐ πῦρ ἐξιέντα τῶν ὀφθαλμῶν λαμπάδιόν τε τῇ δεξιᾷ αἰωροῦντα, ἐμ-
 πρήσειν γὰρ αὐτοῖς πλωτῆρσι τὴν Ἀργώ, τὸ δόρυ δὲ αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ἄντυγα τοῦ δίφρου πρόχει-
 ρον ἵσταται. τί δὴ ποθεῖς τῶν γεγραμμένων; ἢ τὸ τῶν ἱππῶν; μυκτῆρες μὲν ἀναπεπταμένοι τού-
 τοις καὶ ἀνεσθηκῶς αὐγὴν βολαὶ τε ὀφθαλμῶν ἔτοιμοι ἄλλως τε καὶ ἐνεργοὶ νῦν οὐδαί, δίδωσι γὰρ 132
 10 τούτῳ θεωρεῖν ἢ γραφή, τὸ δὲ ἄσθμα ἐξαίματτομένων ἐς τὸν δρόμον τῇ μαστίγι ὑπὸ τοῦ Ἀψύρ-
 του, παραβατεῖν γὰρ τοῦτόν φασι τῷ Αἰήτῃ, ὑπὸ παντὸς ἐλκόμενον τοῦ στέρνου καὶ ἢ τῶν τροχῶν
 δίνῃ μόνον οὐ προσβαλοῦσα τῷ ἀρματιᾷ σύρματι τὰς ἀκοὰς τὸ τάχος δίδωσι γιγνώσκειν. ἢ γὰρ
 διανισταμένη κόνις καὶ ἰδρωσις ἐπανθοῦσα τοῖς ἵπποις ἀμυδρὰν τῆς χροῆς ποιᾷ τὴν διάσκεψιν.

H Σ Ι Ο Ν Η.

ιβ'. Ταῦτ' ἐπιτάττοντος, οἷμαί, τινος ὁ γενναῖος Ἡρακλῆς μοχθεῖ, οὐδ' ἔστιν εἰ-
 883 15 πειν, ὥς Εὐρύσθεὺς δι' ὄχλου νῦν αὐτῷ, δεσπόζειν δὲ τὴν ἀρετὴν ἑαυτοῦ τάξας ἐθελουσίους
 ἄθλους ὑπομένει, ἢ τί μαθὼν φοβερόν οὕτω κῆτος ὑφίσταται; ὁρᾷς γάρ, ὅποσοι μὲν αὐτῷ οἱ
 ὀφθαλμοὶ κυκλοτερεῖς ταύτην τὴν ὄψιν ἀποτορνεύοντες καὶ δεινῶς ἐς πολὺν δεδορκότες ἐπισκύνιον
 τε ὀφρύων ἀκανθῶδες καὶ ἄγριον ἐφ' ἑαυτοὺς ἔλκοντες, ὅπως δὲ ὀξεῖα ἢ τοῦ στόματος ἐκβολὴ
 καρχάρους καὶ τριστοίχους ὀδόντας ἐκφαίνουσα, ὧν οἱ μὲν ἀγκιστρῶδεις καὶ ἀνεστραμμένοι κατέ-
 20 χεῖν τὰ ληφθέντα, οἱ δὲ ὀξεῖς τὴν αἰχμὴν καὶ ἐς πολὺν ἀνεστῶτες, ὅση δὲ ἢ κεφαλὴ σκολιοῦ καὶ
 ὕγρου τοῦ αὐχένος ἐξιούσα. μέγεθος δὲ ἀπιστον μὲν εἰπεῖν ἐν μικρῷ, ἢ δὲ ὅψις νικᾷ τοὺς ἀπι-
 στούντας. ἐκκυρτουμένου γὰρ οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ κήτους τὰ μὲν ὕφαλα δια-
 φαίνεται τὸ ἀκριβὲς τῆς ὄψεως κλέπτοντα τῷ βᾶθει, τὰ δὲ ἀνίσχει νησίδες ἂν τοῖς ἀπειροθαλάτ-
 τοις δόξαντα. ἀτρεμοῦντι προσετύχονεν τῷ κήτει, κινούμενον δὲ νυνὶ σφοδροτάτῃ ῥύμῃ πολλὴν 133
 25 ἐγείρει ῥοθίου κύπον ἐν γαλήνῃ καὶ ταῦτα. καὶ κλύδων οὗτος ὑπὸ τῆς ἐμβολῆς αὐτοῦ διανιστά-
 μενος ὁ μὲν περὶ τοῖς ἐκφαινομένοις μέρεσι κυμαίνει περικλύζων αὐτὰ καὶ διαλευκαίνων κάτωθεν,
 30 ὁ δὲ τὰς ἡύρας προσβέβληκεν ἢ τε τῶν οὐραίων ἀνάκλασις ἐπὶ πολὺν τὴν θάλατταν ἐς ὕψος ἀναρ-
 884 35 ριπτούντων ἰστία νεῶς ἂν ἀπεικασθεῖν ποικίλως προσαναγάζοντα. ἀλλ' οὐκ ἐκπλήττεται ταῦτα ὁ θε-
 σπέσιος οὗτος, ἀλλ' ἢ μὲν λεοντῇ καὶ τὸ ῥόπαλον ἐν ποσὶν αὐτῷ ἔτοιμα πρὸς τὴν χρεῖαν, εἰ τού-
 των δέήσειεν, ἔσθηκε δὲ γυμνὸς ἐν προβολῇ, τὸν μὲν ἀριστερόν προτείνας πόδα ὄχημα εἶναι τῷ
 παντὶ σώματι μεδισταμένῳ πρὸς τὸ τῆς κινήσεως ὀξύροπον, καὶ τῆς πλευρᾶς δὲ τῆς ἀριστερᾶς
 ἅμα τῇ χειρὶ προεκκειμένης πρὸς τὴν ἐπίτασιν τοῦ τόξου τὰ δεξιὰ ὑπέσταλται τῆς δεξιᾶς χειρὸς πρὸς
 τὸν μαστὸν τὴν νευρὰν ἐλκούσης. τὴν δ' αἰτίαν, ὧ παῖ, μὴ ζητῶμεν τούτων, ἢ γὰρ τῶν πετρῶν
 884 ἀνημμένη κόρη πρόκειται τῷ κήτει βορά. Ἡσιόνην δ' αὐτὴν Λαομέδοντος παῖδα νομίζωμεν. ποῖ
 35 δὲ οὗτος; ἔσω, μοι δοκεῖν, τοῦ τῆς πόλεως τείχους ἐν περιωπῇ τῶν πραττομένων. ὁρᾷς γὰρ πό-

1. ξυνών. 5. 6. δὲ. J. ib. ἐμπρήσει. i, m, o. 10. ἐξαίματτομένων. 5. corr. J. 11. καὶ ἢ — τάχος om. m, o.
 13. ἰδρωσιν. 5.

xii. 17. ταυρεῖην velit J. 20. ἐς πολὺν. e, m. corr. Salm. 22. ἐκκερτουμένου. e, m. ib. διαφαίνονται. 5.
 25. ἐκίει. 5. 26. ἐμφαινομένοις. 5. ib. κλύζων. 5. 28. ποικίλοις 5, quod corr. Heyne Op. V, 187, et Hamacker
 L. Ph. p. 35. 30. προβολῇ. m, o. 32. προεκκειμένης. f, e, m. προκειμένης. Salm. o. προεκκειμένης. J. conj. 34. τοῦ
 δὲ corr. J. 35. περιωπῇ. m, o.

132, 133. p. 883, 884. XII.

λεως κύκλον καὶ τὰς ἐπάλλξεις ἀνθρώπων μεστὰς καὶ ὡς ἀνατετάκασιν ἐς οὐρανὸν εὐχόμενοι τὰς χεῖρας τάχα πον δεδοικότες ὑπ' ἐκπλήξεως περιττῆς, μὴ καὶ προσβάλλοι τῷ τείχει τὸ κῆτος, ἐπειδὴ ὡς χερσεῦσον ὥρμηκε. τὸ δὲ τῆς κόρης κάλλος ὁ καιρὸς ἐφεσημηνεύειν ἐπ' ἀκριβὲς οὐκ ἔσθ', τὸ γὰρ περὶ τῇ ψυχῇ δέος καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς ὁρωμένοις ἀγὼν ἀπομαραίνει μὲν τὸ τῆς ὥρας ἄνθος, δίδωσι δ' ὅμως τοῖς ὁρῶσιν ἐκ τῶν παρόντων τὸ ἐντελὲς στοχάσασθαι.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

- 134 ιγ'. Τί διαμέλλεις, ὦ θεῖε Σοφόνκλεις, τὰ τῆς Μελπομένης δέχεσθαι δῶρα; τί δ' ἐς γῆν ὁρᾷς; ὡς ἔγωγ' οὐκ οἶδα, εἴτε ἀθροίζων ἐννοίας ἤδη, εἴθ' ὑπὸ τῆς πρὸς τὴν θεὸν ἐκπλήξεως. ἀλλὰ θάρσει, ὦ γὰθ' ἐ, καὶ δέχου τὰ διδόμενα. ἀπόβλητα γὰρ οὐκ εἶναι τὰ θεῶν δῶρα οἰσθ'α πον ἐξ ἑνὸς τῶν Καλλιόπης διασωτῶν ἀκούσας. ὁρᾷς γὰρ καὶ τὰς μελίττας ὡς ὑπερέπονται σου καὶ βομβοῦσιν ἡδύ τι καὶ θεῖον ἐπιλείβουσαι σταρόνας ἀπορρήτους τῆς οἰκείας δρόσον· τουτὶ γὰρ καὶ τῆς 10 σῆς ποιήσεως διαφύσεσθαι παντὸς μᾶλλον. ἢ πού τις καὶ ἀναφθέρχεται μικρὸν ὕστερον ἐπὶ σοὶ Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρήνιον λέγων καὶ δεδοικέναι τῷ παρεγγυήσει, μὴ πη λάθῃ τις ἐκπιτᾶσα τοῦ σοῦ στόματος μέλιττα καὶ τὸ κέντρον ἀφυλάκτως ἐγχρίσασα. ὁρᾷς δὲ πον καὶ τὴν θεὸν αὐτὴν τὸ μὲν ὑψήρορον καὶ ἐπηρμένον τῆς γνώμης ἀπόθετον ἔχουσαν ἐς σὲ νῦν καὶ μειδιάματι εὐμενεῖ τὸ δῶρον μετροῦσαν. Ἀσκληπιὸς δὲ, οἶμαι, οὗτος ἐγγὺς παιᾶνα πον παρεγγυῶν γράφειν 15 καὶ κλυτομήτης οὐκ ἀπαξίαν παρὰ σοῦ ἀκούσαι βλέμμα τε αὐτοῦ πρὸς σὲ φαιδρότητι μεμιγμένον τὰς παρὰ μικρὸν ὕστερον ἐπιξενώσεις αἰνίττεται.

ΤΑΚΙΝΘΟΣ.

- ιδ'. Πνθώμεθα τοῦ μειρακίου, ὦ παιδίον, τίς τε αὐτὸς εἴη καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς Ἀπόλλωνος αὐτῷ παρουσίας, θαρσύνει γὰρ ἡμᾶς γοῦν προσβλέψαι. οὐκοῦν ὁ μὲν Ἰάκινθος εἶναι φησιν ὁ 135 Οἰβάλον, μαθόντας δὲ τοῦτο χρὴ λοιπὸν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ θεοῦ παρουσίας γιννώσκειν· 20 ἔρῶν ὁ τῆς Αἰητοῦς τοῦ μειρακίου πάντα δώσειν αὐτῷ φησιν, ὅσα ἔχει, τὸ ξυνεῖναι οἱ προσεμένῳ, τοξείαν τε γὰρ καὶ μουσικὴν διδάξειν καὶ μαντικῆς ἐπαίειν καὶ λύρας μὴ ἀπωδὸν εἶναι καὶ τοῖς ἀμφὶ παλαίστρῳ ἐπιστήσειν, δώσειν δὲ ὑπὲρ κύκνων αὐτὸν ὀχοῦμενον περιπολεῖν χωρία, ὅσα Ἀπόλλωνος φίλα. ταυτὶ μὲν ὁ θεός, γέγραπται δὲ ἀκραιόμηνος μὲν, τὸ εἰωθός, φαιδρὰν δὲ ὀφρὺν ὑπὲρ ὀφθαλμῶν ἐγείρων, ὧν ἀκτίνες οἷον ἐκλάμπουσι, καὶ μειδιάματι ἡδεῖ 25 τὸν Ἰάκινθον θαρσύνων προτείνων μὲν τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. τὸ μειράκιον δὲ ἐς γῆν μὲν ἀτενὲς ὁρᾷ, πολλὴ δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐννοια, γάννυται τε γὰρ ἐφ' οἷς ἀκούει, καὶ τὸ θάρσος ἔτι μέλλον αἰδοῖ μίγνυσιν. ἔστηκε δὲ τὰ μὲν ἀριστερὰ τῷ σώματι ἀλιπορφύρῳ χλανίδι καλύπτων, ἃ δὴ καὶ ὑπέσταλται, ἀκοντίῳ δὲ τὴν δεξιὰν ἐπερείδει ἐκκειμένῳ τῷ γλουτῷ καὶ τῇ πλευρᾷ διορωμένη, βραχίον τε οὗτος γυμνὸς δίδωσιν ἡμῖν ἐς τὰ μὴ ὁρώμενα λέγειν. σφυρὸν μὲν αὐτῷ κοῦφον 30 ἐπ' εὐθείᾳ τῇ κνήμῃ καὶ ἐπιγουνὶς αὐτῇ ἐλαφρὰ ὑπὲρ κνήμης μηροὶ τε ἀπέριττοι καὶ ἰσχίον ἀνέ-

2. προσβάλλοι. f. 3. ἐπακριβὲς. f. 4. φύσεως ἄνθος. 5.
XIII. 6. διαμέλλεις. v, i2. An τί δὴ μέλλεις? 7. εἴτι ἀθρ. i2. εἴ τινας. m, o. ib. εἴδ' o. ib. τὸν θεόν. f, e, m. corr. o. 8. εἶναι θεῶν. 5. 10. οἰκίας. i. 11. διαδύσεσθαι. m, (ubi mg. διαβλύσεσθαι (καὶ) διαφύσεσθαι.) o, 12. ἀνθρήνιον. f, a, i2. ἀνθρήνιον. i1, mg. m. ἀνθρήνιον corr. anonym. in a Gotting. ib. τῷ. a1. τῷ. a2, i, m. αὐτῷ. o ex Salm. conj. ib. ἐγχρίμψασα. m. γρ. o. 16. κλυτομήτης. o. ib. περὶ σοῦ. f, e, m, corr. o. ib. ἀκούειν. 5.
XIV. 18. πνθώμεθα. f. πνθώμεθα o, J ex corr. Salm. ποθώμεθα. e, m. ib. ἡ addit J. ib. Ἀπ. παρ. 5. 19. προσβλέψαι. i. ib. οὐκ οὐν. f, v. 20. χρὴ καὶ. 5. 21. ξυνεῖναι πρ. 5. 23. δώσειν δὲ. f. δώσειν τε. 5. ib. ὑπὲρ κύκνων. E. ὑπὲρ κύκνων. f et conj. Salm. An: ἐπὶ κύκνων? 25. δὲ. f. τε. 5. ib. ἡδεῖν. f. 26. αὐτῇ καὶ. 5. ib. Post θαρσύνων excidisse videtur καὶ. 27. γάννυται δὲ. 5. 28. Fo: τοῦ σώματος. 30. μὴ add. J ex conj. praeterea velit καὶ τὰ - ἐλέγχειν. 31. ὑπὲρ κνήμης. e.

Ν Ε Σ Ο Σ.

138 ις'. Μὴ δέδιδι, ὦ παῖ, τὸν Εὐήνον ποταμὸν πολλῶ κυμαίνοντα καὶ ὑπὲρ τὰς ὄχθας αἰρόμενον, γέγραπται γάρ, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ ἐν αὐτῷ διασκεψόμεθα, ὅπη τε καὶ ὅπως ἔχει τὰ τῆς τέχνης· ἢ γὰρ οὐκ ἐπιστρέφει σε πρὸς ἑαυτὸν ὁ θεὸς Ἡρακλῆς οὕτως ἐμβεβηκὼς μέσῳ τῷ ποταμῷ καὶ πῦρ ἐκλάμπων ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν σκοπὸν μετρούντων τόξον τε ἔχων ἐν τῇ λαιᾷ προβεβλημένη, ἔτι καὶ τὴν δεξιὰν ἐν τῷ τῆς ἀφάδεως τοῦ βέλους ἔχων σχήματι; ἐς μαζὸν γὰρ αὕτη. τί δ' ἂν εἴποις περὶ τῆς νευρᾶς; ἄρ' οὐκ αἰσθάνεσθαι δοκεῖς ἐπηχούσης τῇ τοῦ οἴστοῦ ἀφάδε; ποῦ δὲ οὗτος; ὁρᾷς τὸν ὕστατον ἀνασκικιζῶντα κένταυρον; Νέσσοις δέ, οἶμαι, οὗτος διαφυγὼν ἐκ τῆς Φολόης τὴν Ἡρακλείαν μόνος χεῖρα, ὅτ' ἐπιχειροῦντες ἀδίκως αὐτῷ διέφυγεν οὐδεὶς πλὴν οὗτος. οἴχεται δὲ καὶ οὗτος ἄδικος ἐς αὐτὸν φανείς· πορθιμύοντος γὰρ τοὺς δεομένους τούτου ἐπιστάς ὁ Ἡρακλῆς ξὺν τῇ γυναικὶ Δηανείρᾳ καὶ τῷ παιδὶ Ὑλλῷ, ἐπειδὴ ἄπορος ὁ ποταμὸς ἐφαίνετο, τὴν γυναικα πορθιμύ- 10 σαι παρεγγυᾷ, αὐτὸς δὲ ἐπιβὰς τοῦ δίφρου ξὺν τῷ παιδὶ ἐχώρει διὰ τοῦ ποταμοῦ, κἀνταῦθα ὁ μὲν κακῶς ἰδὼν τὴν γυναικα ἀτόποις ἐπετόλμα τῆς ὄχθης ἐπιβάς, ὁ δὲ βοῆς ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει κατὰ τοῦ Νέσσου. γεγράφεται δὲ ἡ μὲν Δηανείρα ἐν τῷ τοῦ κινδύνου σχήματι καὶ περιδεὴς ἐς τὸν Ἡρακλέα τὰς χεῖρας τείνουσα, ὁ δὲ Νέσσοις ἄρτι τὸν οἴστον δεξάμενος καὶ περὶ ἑαυτῷ σφαδάζων οὕπω, δοκεῖν, τὸ ἑαυτοῦ φίλτρον ἀπόθετον ἐς Ἡρακλέα τῇ Δηανείρᾳ δεδωκώς. τὸ δὲ 15 889 παιδίον ὁ Ὑλλος ἐφέστηκε μὲν τῷ πρώτῳ δίφρῳ κατὰ τῆς ἀντιγῶς δεθέντων, ὥστε ἀτρεμεῖν, τῶν ἵππων, κροτεῖ δὲ ὑφ' ἡδονῆς τὰς χεῖρας γέλωτι δοὺς ἃ μῆπω ἔρρωται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

139 ις'. Ὁ μὲν ἐπὶ τῷ στρατηγεῖν ἔτι καὶ τοὺς ἐκ Μελιβοίας ἐπὶ Τροίαν ἀνάρχων τιμωροὺς Με- νελάῳ κατὰ τοῦ Φρυγὸς Φιλοκτῆτης ὁ τοῦ Ποιάντος γενναῖός που κἀναφέρων ἐς τὴν ὑφ' Ἡρα- κλεῖ τροφήν, θεράπων δὴ γενέσθαι τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Φιλοκτῆτης ἐκ νηπίου, ὅτε καὶ φορεὺς εἶναι οἱ 20 τῶν τόξων, ἃ δὴ καὶ ὕστερον μισθὸν λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τῆς ἐς τὴν πυρὰν ὑπουργίας — ὁ δὲ νῦν ἐνταῦθα ξυμπεπτικώτι διὰ τὴν νόσον τῷ προσώπῳ ξυννεφεῇ ὀφρὺν ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐφέλκων κάτω που καὶ ἐν βάθει ὄντας καὶ ἀμνηνὸν ὀρῶντας, κόμην τε καὶ αὐχμοῦ πλήρη δεικνὺς καὶ τὴν γε- νειάδα ὑπανεστηκώς καὶ φρίττων καὶ ῥάκια αὐτός τε ἀμπισχόμενος καὶ τὸν ταρσὸν καλύπτων τοι- ὄνδε, ὦ παῖ, δίδωσι λόγον· ἀναπλέοντες ἐς Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ καὶ προσχόντες ταῖς νήσοις ἐμα- 25 στεύοντο τὸν τῆς Χρύσης βωμόν, ὃν Ἰάσων ποτὲ ἰδρύσατο, ὅτε ἐς Κόλχους ἔπλει, Φιλοκτῆτης τε ἐκ τῆς ξὺν Ἡρακλεῖ μνήμης τὸν βωμόν τοῖς ζητοῦσι δεικνὺς ἐγγράψαντος αὐτῷ τοῦ ὕδρου τὸν ἰὸν ἐς θάτερον τοῖν ποδοῖν οἱ μὲν ἐπὶ Τροίαν οἱ Ἀχαιοὶ στέλλονται, ὁ δὲ ἐν Δήμῳ ταύτη κεῖται, διαβόρῳ φησὶ Σοφοκλῆς καταστάζων ἰὼ τὸν πόδα. . . .

xvi. 1. δέδιδι. a, i2. 3. ἢ. 5, corr. J. 4. καὶ πῦρ. conj. J. καὶ γὰρ. 5. τοῦ βέλους om. 5. 7. ἐκ τοῦ. m, o. 8. Φιλόης. e, m. 13. γεγράφεται. a. 14. ἑαυτοῦ. 5. 26. δίφρον. f, e, m. φίλτρον. o. λύθρον conj. J. ib. τῷ δίφρῳ. 5.

xvii. 20. Fo: γὰρ δὴ. 21. μισθῷ. 5. 22. ξυμπεπτικώτι. f, J, conj. Wyttenb. Ep. cr. p. 279. ξυμπεπρα- κώτι. 5. 27. Fo. τῆς τῶν ξ. 29. διαφόρῳ. v, e, corr. a Bern. ib. καταστάζων νόσῳ. o.

